Влада - Радам!

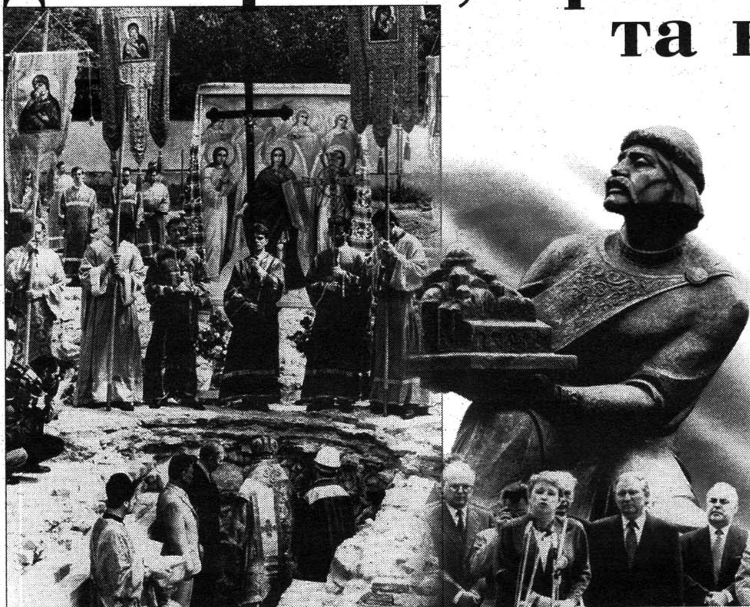
Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 90 (1590) ♦ Вівторок, 27 травня 1997 року ♦ Ціна договірна

Іменини столиці святкують демократія, православ'я та народ!

До Дня Києва в нашому місті з'явилася ще одна історична особа, яка стояла біля витоків держави Київська Русь. Віднині кам'яна скульптура Ярослава Мудрого урочисто сидітиме на престолі біля Золотих воріт, оцінювально споглядаючи те, що відбувається. Пам'ятник Ярославові відкрив Президент України Леонід Кучма. Були присутні перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Ткаченко, члени уряду, народні депутати, громадські діячі.

Україна — держава з багатим минулим і, очевидно, з багатообіцяючим майбутнім. Наш народ шанує й пам'ятає свою історію, поважає християнські традиції. День 24 травня розпочався з «дороги до храму». Глава нашої держави і Патріарх Київський і всієї Русі-України Філарет урочисто заклали символічну капсулу до стародавнього фундаменту Михайлівського Златоверхого собору. Православ'я і народність, мабуть, стають китами, на яких тримається українська незалежність. А третій кит, безумовно, — демократія.

(Закінчення на 12-й стор.).

Валентина ПИСАНСЬКА, спеціальний кореспондент «Голосу України» (з Єревана)

Щоб закони працювали на людину

Триває дводенний офіційний візит до Республіки Вірменії делегації Верховної Ради України, очолюваної главою парламенту Олександром Морозом. Учора у членів делегації був напружений день: вони зустрілися з Головою Національних зборів Бабкеном Аракцяном, головами комісій. Під час зустрічі відбувся обмін думками щодо проблем парламентаризму, а також питань, які доводиться розв'язувати народним депутатам вищих законодавчих органів обох країн. Серед них, як з'ясувалося, є багато спільних. Зокрема, що робити, щоб закони працювали на людину.

(Закінчення на 2-й стор.).

Шведи «прорубують вікно» ...

Парламентарії з країн Європейського Союзу відвідують з офіційними візитами благодатну українську землю не так вже й часто. Депутати, котрі займаються проблемами села, й поготів. Наприкінці минулого тижня у Києві, вперше за час нашої незалежності, перебували представники постійної комісії з питань сільського господарства та продовольства Швеції.

Візит тривав недовго — всього три дні. Проте графік був надто стислий, і гості за допомоги українських парламентаріїв мали змогу спочатку в Мінсільгосппроді, потім — під час зустрічі з членами Комітету з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села, Комітету з питань екологічної політики «звірити годинники».

(Закінчення на 2-й стор.).

Мартиролог втрачених пароплавів

Вони, звичайно, не пароплави. А теплоходи й турбоходи. Але моряки за традицією звуть їх пароплавами. Та й організацію — Чорноморським морським пароплавством, а не теплоходством чи ще якось.

Отож, пароплави. Втрачені. Мартиролог наш — неповний. Бо скільки «загуло» суден, від портових катерів починаючи, то тільки потужна слідча структура може встановити. А ми в редакції уклали цей мартиролог з тих відомостей, які нам вдалося зібрати. До нього потрапили і втрачені, і заарештовані за борги в іноземних портах пароплави.

(Закінчення на 7-й стор.).

Вітаємо переможців!

Художня гімнастика. Чемпіонат Європи. Патри (Греція). Абсолютною чемпіонкою стала одеситка Олена Вітриченко. Вона виборола золоту медаль ще й у вправах з обручем. Олімпійська чемпіонка з Сімферополя Катерина Серебрянська у багатоборстві була третьою. Але і в неї є золото: у вправах із скакалкою.

Важка атлетика. Чемпіонат Європи. Рієка (Хорватія). Золоту нагороду у ваговій категорії 99 кг виграв український атлет Станіслав Рибальченко.

Кубок країни з футболу у капітана донецького «Шахтаря» Валерія Кривенцова.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА.

Звіт про фінальний кубковий матч читайте на 12-й сторінці.

Труднощі можна подолати

Учора перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з делегацією Ландтагу Баварії, очолюваною першим заступником Голови Ландтагу Карлом Хайнцем Хірземанном.

Олександр Ткаченко підкреслив, що між парламентами Баварії та України існують хороші давні зв'язки, які є складовою частиною дружніх відносин між Україною та Німеччиною.

Під час зустрічі йшлося про економічне співробітництво. Зокрема, гості зазначали, що могли б рекомендувати українські підприємства як надійних партнерів баварським компаніям. Але потрібно, щоб іноземні інвестори відчували себе більш захищеними в Україні, ніж нині.

А у нас у морі газ

На структурі «Безіменна» на причорноморському шельфі відкрито нове газове родовище. За словами фахівців державного виробничого об'єднання «Чорноморнафтогаз», однією свердловиною виявлено два місця покладів газу — на нижніх і верхніх горизонтах. Останнє відкриття — набагато потужніше —зроблено минулої неділі. Нині триває випробування родовища, оцінка його потужності, а також підготовка до буріння нової свердловини.

У номер

Щоб закони працювали на людину

(Початок на 1-й стор.).

Олександр Мороз виступив з промовою на сесійному засіданні Національних зборів Республіки Вірменії.

Члени української делегації відвідали музей пам'яті жертв геноциду 1915 року і поклали вінок, а також побували в Будинку-музеї Сергія Параджанова.

Сьогодні члени української делегації матимуть зустрічі з Президентом Республіки Вірменії Левоном Тер-Петросяном, Прем'єр-міністром Робертом Кочаряном, міністром закордонних справ Олександром Арзуманяном, католікосом усіх вірменів Його Святістю Герегіном І, а також із співробітниками Посольства України у Республіці Вірменії та представниками української громади.

Олександр Мороз дасть спільну прес-конференцію, а ввечері разом з українською делегацією відбуде до Тбілісі, де розпочинається його дводенний офіційний візит до Республіки Грузії.

Шведи «прорубують вікно»...

(Початок на 1-й стор.).

В останній день перебування іноземці змогли, відвідавши акціонерне товариство «Карапиші» (Миронівський район Київської області), побачити сільськогосподарське виробництво «в натурі». Щоправда кращий бік медалі: «Карапиші» — одне з небагатьох підприємств, що міцно тримається на плаву. Торік пшеничний клин видав тут по 57 центнерів з гектара, кукурудзи зібрали по 100 центнерів. Ознайомившись з розгалуженою економікою цього господарства, відвідавши великий тваринницький комплекс, шведи змогли переконатися — мав рацію народний депутат України Володимир Єгудін, коли казав, що нам сьогодні слід «ставити» і на великі підприємства. Адже, на відміну від країн Європи, ми спочатку створили їх, а потім довгий час намагалися знищити і перейти до малих. Це — помилкова політика і нині ми прагнемо зберегти ті великі міцні сільсгоспвиробництва, які ще не встигли зруйнувати.

Голова іноземної делегації Синніка Булін оцінила візит шведських депутатів, як початок співробітництва українських та шведських парламентаріїв.

— Ми, політики, — зазначила вона, — відкрили двері, аби за нами йшли інші і визначали конкретні шляхи співробітництва.

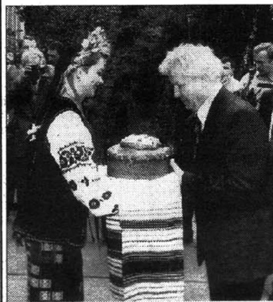
Такої самої думки був і голова Комітету з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села Анатолій Даниленко, який одночасно є й членом акціонерного товариства «Карапиші».

— На європейському сільськогосподарському ринку нас ніхто не чекає,— сказав він.— Проте зайняти там чільне місце нам цілком під силу. Ми можемо використати великий аграрний досвід Швеції. Слід спробувати залучити їхні інвестиції. Візит —перший крок на шляху до цього.

Валерій ДРУЖЕНКО.

... А ПОЛТАВЩИНА ОСОБЛИВА, —

так висловився Голова Верховної Ради України Олександр Мороз під час дводенної робочої поїздки на Полтавщину

Саме про долю людей, про те, як їм доводиться жити-виживати, говорили найбільше і на офіційних зустрічах, і в невимушених бесідах. І якщо комусь у цих діалогах найбільше хотілося потягати ковдру між гілками влади, звалюючи усі смертні гріхи за нинішнє зубожіння суспільства на парламент, то Голова насамперед переймався думками простих трудівників, їх баченням і розумінням стану справ у країні, її завтрашнім днем.

Людина, життя і ... філософія

У Кременчуцькій міськраді на зустрічі з депутатами місцевих рад, представниками партій, профспілок підприємств і організацій дискусія велася навіть на філософські теми: коли людина нарешті відчує себе людиною. Це питання болить щодня. І Олександр Олександрович її підтримав:

— Багато залежить від самої людини. Бо якщо говорити, що раніше людина відчувала себе гідною, треба, мабуть, замислитися, чому так сталося, що нині гідні умови життя — це проблема суспільно-політична. І її розв'язання залежить від того, як реалізовуватиметься програма діяльності влади, розвитку держави, економіки, де оцінка трудівникові даватиметься за працею, а результати її використовуватимуть справедливо... Тоді людина буде людиною.

Не бюджет винний

Тема прийняття бюджету переважала, проте у безпідставності звинувачень на адресу Верховної Ради люди переконалися з доказів, які наводив Голова парламенту.

Говорити про те, що вчителі або лікарі не одержують зарплату через відсутність бюджету, — звичайний обман. Адже неплатежі склалися ще в минулому році, коли бюджет був. І на нинішній рік його можна було прийняти вчасно, якби цього прагнула виконавча влада, не верстала його «під себе», а переймалася долею країни. Бо коли перед самим новим роком в основу майбутнього бюджету «забивали» неіснуюче податкове законодавство, стало очевидно, що комусь таки дуже хочеться, щоб розвал економіки тривав і надалі. Верховна Рада на такий крок не піде ніколи. Саме непохитність такої позиції змусила уряд перейти від декларацій до діалогу. Нарешті вже з'явилися й реальні надії на прийняття бюджету найближчим часом.

Хоча сам по собі закон про бюджет не може зупинити розвал економіки. Найстрашніше те, що в державі немає власної економічної політики. Натомість є разюча невідповідність між тим, що декларують, і тим, що є насправді. Постійно пропагують думку, що спад в економіці то призупинено, то зупинено повністю. А насправді — що? Життя злиденнішає. І в цьому —найбільша соціальна загроза для суспільства.

Таких чорноземів не знайти у світі!

Олександр Мороз у ході поїздки порушував і земельне питання:

— Землю встигли перекроїти на шматки і шматочки, прикриваючися підзаконними актами. Як завжди, за командою, за кілька місяців.

Люди працюють, бо є бажання працювати. І що землю треба продавати, їм не спадає навіть і на думку. Бо вона для них не товар, а годувальниця, тому і вважають нинішню оціночну вартість одного гектара в 4 тисячі гривень дуже дорогою.

Та Олександр Мороз був іншої думки:

—І це дорого? Ваша полтавська земля має коштувати не менш як 20 тисяч гривень за гектар. Та таких, як тут, чорноземів не знайти в усьому світі! Той, хто господарюватиме на наших землях через 15—20 років, диктуватиме політику на всій планеті.

І це болить усім

Зустрічі, спілкування, дискусії і за всім цим упродовж двох напружених днів — намагання відшукати відповідь на запитання, болюче і злободенне: як поліпшити наше життя? Болить це усім. І робітникам ВАТ «Хорольський молочноконсервний комбінат дитячого харчування», єдиного в країні підприємства, яке «замінює» малюкам материнське молоко і яке може зупинитися вже завтра. Тут цілий комплекс проблем: спад виробництва молока, старе обладнання, поспішне «для галочки» акціонування. Тепер, мабуть, доведеться проситися під державне крило.

Не менше проблем і в студентів-медиків. Про них говорили на зустрічі Голови Верховної Ради в Українській медичній стоматологічній академії, де Олександра Мороза обрали почесним академіком і вручили професорську мантію. А коли він у відповідь процитував Бориса Олійника :

Народ не візьмеш на макуху,
Він з віддаля розлічить чин.
І хто є син його по духу
І хто по духу сучий син,
зал вибухнув оплесками...

Григорій ГРИНЬ.
Фото Валерія ЧЕРКАСА.

Полтавська область.

Поправки врахували. І закон зберегли

Підсумок тижня

Минулий сесійний тиждень засвідчив кілька тенденцій у роботі Верховної Ради. Зокрема, те, що ситуативна більшість, потрібна для прийняття законів, існує і, попри наближення нових виборів, продовжує творити правове поле нашої держави. Ще одна позитивна тенденція — робота узгоджувальних чи, точніше, спеціальних комісій, яка дає можливість долати підводні рифи на законотворчому шляху.

Скажімо, не варто було авторам проекту Цивільного кодексу знаскоку пробувати провести перше читання його без роботи у депутатських групах і фракціях, без погодження позицій і внутріпартійних переконань. Тим більше не варто було протиставляти Цивільний кодекс Господарському. Адже, за великим рахунком, вони потрібні обидва. Та через розбіжності у поглядах на цю проблему Цивільний кодекс відправили на доопрацювання.

А от велика попередня робота, володіння матеріалом дали змогу Верховній Раді оцінити зауваження і пропозиції Президента до Закону України «Про місцеве самоврядування». Не варто, напевне, наголошувати, що цей закон, як і Цивільний кодекс, — один з найважливіших у системі конституційного права. Всі —і депутати, і журналісти — розуміли: подолати вето Леоніда Кучми на Закон «Про місцеве самоврядування» не вдасться з огляду на доволі низьку явку депутатського корпусу. А тому сесії було запропоновано інший шлях —узгодження поправок і зауважень з текстом закону. Однак попередньо над законом доволі кваліфіковано попрацювала тимчасова депутатська комісія, яка визначила межі можливих компромісів, узгодила необхідні поправки.

Так, скажімо, Президент вважав, посилаючися на Перехідні положення Конституції, що «формування районних і обласних рад на основі загального рівного і прямого виборчого права» суперечить Основному Закону держави. Дискусія довкола цього положення могла розколоти парламент, оскільки, не секрет, частина народних депутатів вважає, що вибори і до рад цих рівнів повинні бути прямі, інша обстоює думку про делегування у ці структури депутатів від територіальних громад. Напевне, саме тому було знайдено формулу з посиланням на виборчий закон, щоб не загострювати дискусії і не поховати у ній інститут місцевого самоврядування.

Верховна Рада знайшла вихід із ситуації, коли проведення сесії органу місцевого самоврядування блокує голова. Відтепер законом передбачено, що у разі невмотивованої відмови з боку голови, сесію ради може скликати або секретар, або заступник голови відповідної ради.

Власне, чи не прагненням тиску на роботу ради з боку згаданих вище органів з'явилася ще одна президентська поправка? Зокрема, Президент вважає, що норма частини 3 статті 48 не відповідає принципу гласності, встановленому в статті 4. Мова йшла про те, що «комісії ради, як правило, працюють у закритому режимі». Отож депутати в дискусії довкола цього зауваження посіли чітку позицію. Владислав Носов підкреслив, що «результати діяльності комісії виносять на сесію, де їх розглядають відкрито. А тому норма гласності не порушується».

Одне слово, основна маса зауважень і поправок Леоніда Кучми стосувалася контрольних функцій ради.

Окреслюється тенденція до звуження можливостей представницького органу. Зокрема, й досі під великим запитальним знаком робота Рахункової палати. Адже Президент наклав на цей закон вето. Коли ж Верховна Рада його подолала, звернувся з поданням до Конституційного суду. Але ж Рахункова палата — це орган контролю за діяльністю виконавчої влади щодо витрат бюджетних коштів. Тож парламент без нього не матиме змоги повноцінно виконувати контрольні функції. Подібне ставлення, як бачимо, у виконавчої влади і до контрольних функцій представницьких органів місцевого самоврядування. Хоча, зауважу, якщо вдасться налагодити справді дійовий контроль, у тому числі за використанням бюджетних коштів, ходом приватизації, то, можливо, з'являться кошти, щоб погасити заборгованість у зарплаті і пенсіях. Власне, для цього й потрібні контрольні функції для представницьких органів.

Володимир КОРОЛЮК.

Депутатський запит

НА ХУТОРІ-МИХАЙЛІВСЬКІМ

НАПРИКІНЦІ минулого року сталася подія, що мала, скажемо так, не зовсім хутірське значення, — наказом голови Державної митної служби України Леоніда Деркача було створено Конотопську митницю на базі ліквідованих Конотопської та Хутір-Михайлівської митниць.

Ця подія привернула увагу народного депутата України Олександра Ігнатенка, який звернувся з відповідним запитом до Президента України.

З депутатського запиту Олександра Ігнатенка

Президентові України
Кучмі Л. Д.

Вельмишановний Леоніде Даниловичу!

Указом Президента України № 1145 від 29 листопада 1996 року «Про державну митну службу України» ліквідовано Державний митний комітет України та його органи на місцях (територіальні митні управління, митниці та ін.). Замість них створюється апарат Державної митної служби України, регіональні митниці, спеціалізовані митні управління та організації.

На виконання цього Указу головою Державної митної служби України видано наказ № 564 від 20 грудня 1996 року «Про створення регіональних митниць та митниць України», згідно з яким ліквідуються всі територіальні управління та ряд митниць. Цей наказ на порушення чинного законодавства не зареєстрований у Міністерстві юстиції України як такий, що зачіпає інтереси юридичних та фізичних осіб, але почав виконуватися, завдаючи значних збитків Україні в політичній, економічній та правовій сферах.

Так, наприклад, ліквідація Хутір-Михайлівської митниці може призвести до цілого ряду ускладнень при розв'язанні питань, що постійно виникають щодо порушень митних правил та випадків контрабанди пасажирами потягів, що прямують до Російської Федерації та до України, під час митного оформлення вантажів, у тому числі таких, що підлягають експортному контролю. Не враховуючи того, що через Хутір-Михайлівський щодоби проходить понад 35 пар вантажних і 21 пара пасажирських потягів, створено Конотопську митницю на відстані понад 120 км від кордону, що значно послаблює оперативну ланку управління і не сприяє якісному митному контролю.

Пропоную залишити попередній статус Хутір-Михайлівської митниці.

В цілому визначилася тенденція до послаблення оперативної ланки митної служби на сході і заході України на користь адміністративного апарату.

Виходячи з конституційного права Верховної Ради України здійснювати митну політику в Україні та контроль за її виконанням і численних звернень виборців, прошу Ваших розпоряджень на основі пункту 6 Указу Президента України № 1145/96 негайно припинити дію наказу голови Державної митної служби України № 564/96. Зважаючи на те, що ліквідація митниць на кордонах України має не тільки оперативне, але й політичне значення, вважаю за необхідне погодити це питання з органами місцевої влади, зацікавленими органами державної влади та управління і відповідними комітетами Верховної Ради України.

З повагою член Комітету з питань оборони та державної безпеки
О. ІГНАТЕНКО.

З відповіді на депутатський запит голови Державної митної служби України Леоніда Деркача

Шановний Олександре Степановичу!

Повідомляємо, що Державною митною службою України на виконання Указу Президента України від 29 листопада 1996 року № 1145/96 наказом від 29 листопада 1996 року № 447-к були ліквідовані всі митні установи системи Державного митного комітету. Натомість наказом від 20 грудня 1996 року № 564 створено 10 регіональних митниць і 44 митниці з метою приведення їх структури і дислокації у відповідність до промислової і транспортної інфраструктур України.

Враховуючи перерозподіл потоків переміщуваних через кордон товарів, що підлягають митному контролю, а також зміни, що сталися протягом 1992—1996 років у обсягах роботи митниць різних регіонів України з оформлення експортних та імпортних вантажів, 11 ліквідованих митниць змінили свій статус. На їх базі створено митні пости. Цих заходів, що дозволять значно скоротити кількість керівного апарату, заощадити значні кошти і централізувати керівництво Державною митною службою України, було вжито на підставі попереднього детального аналізу показників роботи митних установ.

Наприклад, у Хутір-Михайлівській митниці на 1.01.1997 року налічувалось (відповідно до штатного розкладу) 261 одиниць особового складу, з них 60 одиниць — це працівники адміністративно-командного апарату. Наявність великої кількості управлінського апарату значно впливає на показники роботи митниці.

Слід також зазначити, що на ст. Хутір-Михайлівський проводився контроль лише пасажирських потягів, що прямують до країн СНД. Крім того, Державна митна служба України продовжує роботу зі спрощення процедур митного контролю та запровадження вибіркового контролю. Ці заходи також потребують значного скорочення чисельності адміністративного апарату.

Одночасно інформуємо, що утримання двох митниць на ділянці Конотоп — Хутір-Михайлівський є економічно недоцільним. До сказаного слід додати, що Конотопське відділення Південно-Західної залізниці знаходиться на станції Конотоп і зосередження керівництва митниці саме в Конотопі дозволить більш оперативно розв'язувати питання декларування транзитних та інших вантажів. Особливо ці питання гостро постають у зв'язку з вимогами постанов Кабінету міністрів України № 1216 від 4.10.1996 р. «Про Положення про надання фінансових гарантій митним органам незалежними фінансовими посередниками щодо обов'язкової доставки товарів до митниць призначення» та № 206 від 4. 03. 1997 р. «Про посилення контролю за ввезенням і транзитом підакцизних товарів залізничним транспортом». Саме тісна взаємодія керівництва митниці та адміністрації Конотопського відділення Південно-Західної залізниці прискорить розв'язання згаданих питань.

Враховуючи вищезазначене, було прийнято рішення про ліквідацію Хутір-Михайлівської митниці і створення на її базі митного поста з відділами в пунктах пропуску Зернове — Суземка та Середина-Буда — Зернове. До того ж міждержавний автомобільний пункт пропуску Середина-Буда — Зернове не функціонує. Це дає можливість зосередити діяльність митного поста фактично на одній ділянці Хутір-Михайлівський — Зернове.

Для оперативного розв'язання питань начальник митного поста одночасно є заступником начальника митниці.

На підставі вищевикладеного зазначаємо, що виконання своїх функцій митною службою на станції Хутір-Михайлівський та у пункті пропуску Зернове — Суземка на кордоні з Російською Федерацією буде забезпечено у повному обсязі силами митного поста «Хутір-Михайлівський» Конотопської митниці.

З повагою
голова Державної митної служби України
Л. ДЕРКАЧ.

Народного депутата Олександра Ігнатенка відповідь не задовольнила. В основному з таких причин. Перше: він і досі вважає, що незавізований у Міністерстві юстиції наказ юридичної сили не має. По-друге, на думку Олександра Степановича, голова Державної митної служби перевищив своє повноваження, закриваючи митницю на Хуторі-Михайлівським та переносячи її на станцію Конотоп.

Щодо першого, то юристи різних рангів тлумачили цю ситуацію по-різному. Але майже всі сходилися на такому: наказ керівника, що видається в порядку реалізації Указу Президента України, в Міністерстві юстиції візувати не обов'язково.

Стосовно перевищення повноважень без коментарів наводимо пункт 7 частини 4 *«Положення про державну митну службу України»*, затвердженого Указом Президента України 8 лютого 1997 року: «Держмитслужба... керує діяльністю органів митної служби, створює, реорганізовує та ліквідовує у встановленому порядку регіональні митниці, митниці, спеціалізовані митні управління та організації».

Такі самі повноваження голови Держмитслужби закріплено в Митному кодексі України (ст. 9), затвердженому Верховною Радою в 1991 році.

Яку державу будуємо, панове?

Президентові України
Леонідові Кучмі

Відкрите звернення

Останнім часом політичне керівництво України, яке перетворило корупцію на візитну картку нашої держави, задля утримання влади вдається до відвертого антиконституційних дій.

Створюються таємні, приховані від суспільства органи, що здійснюють тотальний контроль за діяльністю незалежних засобів масової інформації і обмежують свободу слова, а відтак — народовладдя.

До боротьби вищих службових осіб держави з опонентами залучено правоохоронні органи, зокрема їхні таємні служби, що є прямим порушенням прав людини та національного законодавства.

Протиправні дії виконавчої влади, її політичний екстремізм свідомо провокують конфліктну ситуацію в державі, штучно створюють передумови для переходу від демократично-правових методів політичної боротьби до конфронтаційно-силових. Коли на цей шлях стає опозиція, її мета — незаконне захоплення влади, коли це робить сама влада — суспільство прямує до диктатури.

Президент України ніби не помічає, що відбувається, не реагує на перебіг подій. На своїх посадах залишаються перший віце-прем'єр-міністр Василь Дурдинець, міністр інформації Зіновій Кулик, заступник міністра фінансів — начальник ГоловКРУ Володимир Тахтай, міністр внутрішніх справ Юрій Кравченко та керівники секретних служб МВС, про антизаконну діяльність яких відомо. Постає запитання: чи не свідому політику Президента України Леоніда Кучми втілюють у життя ці, призначені ним, урядовці?

Якщо Президент не дасть оцінки діям вказаних осіб, якщо й надалі виконавча влада використовуватиме силові та правоохоронні структури для політичної боротьби, ми будемо змушені, відповідно до статті 55 Конституції України, будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від протиправних посягань.

Зокрема:

— створювати оперативні групи із залученням народних депутатів та журналістів для відстеження і правового супроводу всіх без винятку перевірок засобів масової інформації;

— проводити громадське розслідування на об'єктах дислокації таємних служб правоохоронних органів із залученням до цього представників засобів масової інформації;

— організовувати в спецпідрозділах громадські структури контролю і протидії антизаконним наказам та вказівкам керівництва цих установ.

Сподіваємося, що Президент України приділить увагу не лише святкуванню річниці ухвалення Конституції та нагородженню її авторів, а й заходам щодо її дотримання і покарання порушників.

Володимир БОНДАРЕНКО,
Юрій ОРОБЕЦЬ,
народні депутати України;
Володимир АРТЕМЕНКО,
Сергій КУДРЯШОВ,
Леонід САФОНОВ,
депутати Київської міської ради народних депутатів;
Сергій ОДАРИЧ,
президент фонду «Українська перспектива».

P. S. До цього листа депутати додали матеріал фонду «Українська перспектива» під назвою «Таємна служба Міністерства внутрішніх справ України «сплутала» народних депутатів із злочинцями, а свободу слова — з тероризмом». У ньому депутати стверджують, що за ними стежили: коли вони самі та активісти—недепутати роздавали матеріали фонду «Українська перспектива». І автомобілі, з яких за ними слідкували, належать автогосподарству Міністерства внутрішніх справ. Цитуємо: **«Вказані автомобілі супроводжували депутатів до будинку Київради (вул. Хрещатик), пізніше — до приміщення фонду «Українська перспектива» (вул. Січневого повстання) та знов до Київради. Факт стеження був зафіксований народним депутатом України Ю. Оробцем, депутатами Київради та президентом фонду «Українська перспектива» С. Одаричем, які були попередньо поінформовані про маршрут по телефону і в різних місцях фіксували автомобілі, що рухалися за машиною С. Кудряшова.**

17 квітня Ю. Оробець звернувся із депутатським запитом до голови СБУ Володимира Радченка з вимогою встановити, хто, за чиїм дорученням і на якій підставі здійснював стеження за депутатами.

12 травня 1997 року надійшла відповідь за підписом тимчасового виконуючого обов'язки голови СБУ О. Скибинецького, де йшлося про те, що вказані в запиті Ю. Оробця автомобілі належать автогосподарству Міністерства внутрішніх справ України і, за повідомленням МВС, у той день «використовувались керівним складом оперативних підрозділів МВС при перевірці місць можливого скоєння терористичних актів». Щоправда, ані Вища школа міліції на вулиці Народного ополчення, ані Академія внутрішніх справ, ні, тим більше, фонд «Українська перспектива» не включені до переліку місць можливого скоєння терактів, який наводиться в листі.

На підставі відповіді СБУ 16 травня 1997 року в Комітеті Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією відбулася зустріч з начальником оперативного управління МВС України, яке покликане здійснювати приховане стеження за особами, що підозрюються у скоєнні злочину (поширена назва цього секретного управління —«сімка»). У зустрічі взяли участь народні депутати України Г. Омельченко, А. Єрмак, В. Петренко, Ю. Оробець, В. Бондаренко, депутат Київради С. Кудряшов та С. Одарич.

Начальник управління повідомив, що його підлеглі 16 квітня зафіксували групу осіб, які розповсюджували брошури біля входу до Міністерства оборони, і повідомили про це свій штаб. На місце прибула група в складі командира відділення В. та водія Б. У цей же час повз Міністерство оборони випадково проїжджав на службовому автомобілі заступник начальника сьомого управління МВС України Г. Побачивши свої «бойові» машини, він вирішив зупинитися і з'ясувати, у чім річ. Коли виявилося, що ніяких порушень закону немає, всі роз'їхалися. Ніяких доручень стежити за народними депутатами начальник «сімки», за його словами, не отримував ні в письмовому, ні в усному вигляді».

Розумному — достатньо. Аби все зрозуміти.

Хроніка. Факти. Події

● *Таллін*

Один день у Таллінні. І далеко не одна зустріч

Президент України Леонід Кучма сьогодні перебуває з одноденним робочим візитом у столиці Естонії —Таллінні. Він візьме участь у зустрічі президентів держав Балтії, Польщі та України. Плановано, що на зустрічі обговорюватимуться питання європейської безпеки.

Також плануються двосторонні зустрічі Леоніда Кучми з Президентом Естонії Ленартом Мері, Прем'єр-міністром Естонії Мартом Сіманном, Президентом Литви Альгірдасом Бразаускасом, Президентом Латвії Гунтісом Улманісом, Президентом Польщі Олександром Квасьневським, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

● *Париж*

НАТО і Росія: крок уперед зроблено. Але тільки один

Сьогодні у Парижі плановано підписання Основоположного акта про взаємовідносини між Росією та НАТО. Як зазначив Президент Російської Федерації Борис Єльцин в інтерв'ю агентствам ІТАР-ТАКС та Франс Прес, згідно з цим документом, Північноатлантичний альянс зобов'язується не розміщувати на території нових членів НАТО ядерну зброю і не створювати там сховищ для цієї зброї. Також в документі записано, що між альянсом та Росією відбуватимуться постійні консультації.

Проте, як заявив Борис Єльцин, Росія й надалі залишатиметься противником розширення НАТО на схід. Відповідаючи на запитання, чи зможе тепер Москва впливати на рішення НАТО щодо прийняття чи неприйняття до альянсу країн Балтії та України, Президент Росії сказав: «Розраховую, що у відкритому та чесному діалозі з цими державами їх вдасться переконати, що підтягування до НАТО не зміцнить їх безпеку... Переконаний, що всі дискусії щодо розширення альянсу тільки відволікають увагу від розв'язання справді насущних проблем цих держав — як внутрішніх, так і зовнішніх».

Основоположний акт буде підписано главами держав та урядів членів НАТО і Президентом РФ.

Альгірдас БРАЗАУСКАС: Створимо міцний каркас

Сьогодні в Таллінні відбудеться зустріч президентів трьох прибалтійських держав, на яку запрошено також президентів України та Польщі. Напередодні цієї зустрічі наш власний кореспондент у країнах Балтії Володимир Строй розмовляє з Президентом Литовської Республіки Альгірдасом БРАЗАУСКАСОМ.

Кор. — Як можна охарактеризувати динаміку україно-литовських відносин?

А. Б. — Після відновлення незалежності Литва, звичайно, шукала шляхів співробітництва, встановлення контактів з іншими державами, також і з Україною. З Україною, певне, навіть більше, тому що це велика і сильна держава, яка, як ми розуміємо, шукає свій шлях розвитку, зміцнення державності.

Я б не сказав, що динаміка економічних відносин була яскраво вираженою. Думаю, що деякі перешкоди в здійсненні договору про вільну торгівлю слід ліквідувати, і тоді він запрацює на повну силу. Але, у принципі, в нас економічні контакти доволі широкі. Останнім часом поліпшилася ситуація і в галузі взаєморозрахунків. Відходять у минуле неплатежі, невиконання зобов'язань тощо. Та економічні зв'язки це одне, а нас цікавлять і інші галузі співробітництва: політичного, культурного. Я дуже радий, що ми завжди знаходимо в Україні розуміння.

Кор. — А те, що зараз у Литві змінився політичний вектор, якось вплинуло на відносини двох країн?

А. Б. — Так, вектор змінився. У сеймі більшість зараз інша, ніж була минулого року. Однак пріоритети зовнішньої політики залишилися ті самі, так що наші відносини з Україною анітрохи не змінилися.

Кор. — Яких результатів ви очікуєте від майбутньої зустрічі президентів країн Балтії з президентами України та Польщі?

А. Б. — Це планова зустріч трьох президентів, але ми вирішили запросити і президентів сусідніх країн, тому що ми всі представляємо один великий регіон від Балтики до Чорного моря. Регіональні зв'язки дуже добре сприймаються в Євраді, а також нашою та європейською громадськістю.

Вважаю, що на цій зустрічі ми зможемо обговорити кардинальні питання, які стоять перед нашими державами: вступ до європейських організацій, відносини на регіональному рівні та двосторонні, для поліпшення яких немає меж.

Сподіваюсь, обговоримо і деякі проблеми наших сусідів у світлі зовнішньополітичних позицій. Втім, наперед важко сказати, як повернеться ця зустріч...

Кор. — Хіба немає чіткого порядку денного?

А. Б. — Порядку денного немає, та й навряд чи його можна сформулювати. Можуть виникнути ініціативні питання.

Кор. — Наскільки реальне зараз створення Балто-Чорноморського союзу як політичного утворення?

А. Б. — Навіть не насмілюся сказати... Що таке союз? Такі структури дуже важко створювати. Ми бачимо, що, наприклад, у Західній Європі вони не з'являються. Держави Центральної та Східної Європи ставлять більше за мету приєднання до тих структур, які вже мають багаторічний досвід співробітництва. Наприклад, Європейський союз. Я переконаний, що нам, державам, які відновили незалежність, дуже важливо мати двосторонні міцні зв'язки. На такій основі ми зможемо створити дуже міцний каркас: Польща — Литва, Литва —Україна, Литва — Латвія, Латвія — Польща.

У країн-партнерів з'являються зобов'язання, розширюється поле діяльності у сферах культури, науки, бізнесу, зміцнюються фінансові зв'язки тощо. Такі речі дуже важливі для нас.

А щодо солідного, глобального рішення про створення союзу Балто-Чорноморського басейну... Про це, як на мене, передчасно говорити. Ми поки що заклопотані тим, як себе підготувати, щоб стати членами вже існуючих європейських структур.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Український досвід — Бразилії. І навпаки

Учора в Українському інституті міжнародних відносин Київського університету ім. Т. Шевченка розпочала роботу міжнародна наукова конференція «Україна —Бразилія: сучасні внутрішні трансформаційні процеси та шляхи міжрегіональної інтеграції у загальному контексті зміцнення позицій двох держав на міжнародній арені». За словами директора УІМВ, доктора філософії професора Леоніда Губерського, ця конференція —перший такий захід у відносинах Бразилії з державами Східної Європи. Форум має на меті вивчення можливостей та перспектив співробітництва двох держав у сферах освіти, економіки, культури, науки і техніки. А, як сказав Надзвичайний і Повноважний Посол Бразилії в Україні Асдрубал Пінто де Улиссеа, проведення конференції у Києві викликає оптимізм у певних структурах бразильського уряду. Ця подія, зазначив посол, справді сприятиме зміцненню наших двосторонніх відносин та інтеграції держав до міжнародних структур.

Ідея проведення конференції виникла рік тому, коли у Бразилії було підписано угоду про співробітництво між Київським університетом ім. Т. Шевченка та Федеральним університетом м. Бразилія. А у життя цю ідею було втілено завдяки сприянню зовнішньополітичних відомств двох країн, Міністерства у справах науки та технологій України, Національного інституту стратегічних досліджень України, Центру стратегічних досліджень адміністрації Президента Бразилії, а також багатьох інших організацій та відомств.

Листівка на згадку

Членам офіційних делегацій у Брюсселі обов'язково покажуть «офіційні» визначні місця: пам'ятники тамтешнім королям, президентам і політикам, територію, де розташована штаб-квартира НАТО, і щось тому подібне.

Але коли ви приїдете туди просто погостювати і вас поведуть по місту друзі — о, то зовсім інша річ! Ну насамперед, розповідаючи байки, щоразу інші, вам покажуть затишну місцинку в лісочку, де колись кохався з жінками молодий Петро І, що мандрував Європою і до цього діла був дуже охочий. Кільканадцять років тому один скульптор-любитель створив навіть пам'ятник на згадану тему, та інші любителі його... вкрали. Та так, що й досі поліція не може знайти.

А ще (без цього відвідини Брюсселя — не відвідини), покажуть скульптуру хлопчика, який, справивши малу нужду в потрібному місці і в потрібну хвилину, врятував це чудове місто від вірної смерті. Німецькі війська, залишаючи Брюссель, замінували мало не кожну споруду цього фантастично красивого міста. Кажуть, що хлопчик вилив свою зайвину саме туди, де окупанти встановили підривний пристрій: щось там відсиріло, і пристрій не спрацював.

Такого хлопчика, скульптура якого встановлена поблизу від казкової Старої площі в Брюсселі, що на фото, зараз побачити майже неможливо, бо місто... заробляє на ньому гроші: різноманітні фірми, які випускають одяг, надягають на хлопчика своє вбрання. Разом з кепками, або капелюшками, або панамами. А це вже, самі розумієте, зовсім не той хлопчик.

Щоправда, під цівочку, яку випускає автоматика, туристи залюбки підставляють голови. Та ще й обов'язково фіксують це на фотоплівці.

Валентина ПОЛІЩУК.

Дослівно

Росіяни також полюблять

Противники розширення НАТО на схід вважають (і це один із їхніх головних аргументів), що в результаті здійснення планів альянсу ряд європейських держав опиниться в так званій «сірій зоні» без будь-яких гарантій безпеки. Мова йде про країни, які не ввійшли до першої групи кандидатів у члени Північноатлантичного блоку, але через історичні причини мають усі підстави побоюватися Росії і звертаються до Заходу в пошуках гарантій своєї безпеки. Одна з цих країн, як і держави Балтії, — Україна. Київ вважає, що більш інтенсивна інтеграція до західних структур — у його інтересах. І хоча до НАТО Україну не приймають, принаймні поки що, вона рада, що сфера впливу союзу наближається до її кордонів. Згідно з опитуваннями громадської думки більшість українців, незважаючи на довголітню радянську пропаганду вже не вважають Північноатлантичний альянс ворожою організацією.

Київ висловлює сподівання, що з часом і думка росіян про НАТО зміниться, зазначає газета «Вашингтон пост».

Світ цього тижня

Що з того, що мур розвалили?

Цього тижня у світі станеться немало важливих подій, які, можливо, займуть місце на перших сторінках газет і яким присвятять свої випуски теле- і радіокомпанії. Але темою номер один, безперечно, буде подія сьогоднішня: НАТО і Росія мають підписати у Парижі хартію безпеки.

Експерти вважають, що це означає: політика розрядки, яку проводив західний оборонний союз протягом кількох десятиріч, увінчалася успіхом, бо зуміла подолати протистояння між блоками. А почалося воно ще тоді, коли Рональд Рейган умовив Михайла Горбачова розвалити берлінський мур, пообіцявши навзамін, що Захід підтримає курс його реформ. Саме тому тепер росіяни ображені, бо першу половину джентльменської (усної) угоди виконано, а другу — як бачите...

Та то вже в минулому. Тепер, коли документ майже підписано, то тут, то там починають з'являтися міркування, що бувають угоди, які спричиняють більше проблем, аніж розв'язують їх. Деякі спостерігачі саме до таких відносять проект домовленостей, який розробили Примаков і Солана. Вони вважають, що Москва погодилася зі вступом Польщі, Чехії та Угорщини в НАТО, стиснувши кулак у кишені. Адже альянс майже не пішов на поступки Росії та ще й недвозначно дав зрозуміти, що він може розширюватися на схід і всупереч її волі. І хоч Північноатлантичний союз досягнув мети, однак плата за це — невдоволення Росії і тих східноєвропейських держав, які поки не стали навіть кандидатами на вступ до НАТО — Румунія, Болгарія, Естонія, Словенія. Результат — загальна нестабільність у регіоні.

Із цієї ситуації, вважають фахівці, лише два виходи: або нове протистояння, або повна інтеграція в єдину організацію і Росії включно. Лише тоді альянс трансформується з оборонного союзу на систему колективної безпеки. Але... блажен, хто вірує.

Тому таким скептичним є ставлення більш прагматичних політиків до тези інших своїх колег, за якою розширення НАТО не спрямоване проти будь-кого. Вони логічно зауважують, що в існуванні альянсу є смисл тоді, коли він має супротивника. Ним за логікою речей і є Росія.

Крім того, за бортом західного оборонного союзу залишаються країни, які мають серйозні проблеми у галузі безпеки. Йдеться насамперед про три балтійські республіки. А також Албанію і Македонію, кожна з яких може стати осередком міжрегіональних конфліктів. Правда, НАТО підкреслює, що вона залишається відкритою для інших кандидатів, скажімо, Словенії чи Румунії. Проте це вочевидь проблематично, бо НАТО зовсім не потрібні нові дискусії та суперечки з Росією щодо цього. Тому успіх альянсу, який зумів подолати спротив Москви, не відповідає на запитання, чи не призведе розширення НАТО на схід до нового розподілу Європи.

Звичайно, формування колективної системи безпеки замість НАТО означало б кінець альянсу і призвело б до того, що США не мало б підстав для військової присутності у Європі, у чому не зацікавлені ані європейці, ані американці. З другого боку, оновленому союзу тепер слід знайти своє місце у європейських структурах безпеки, фундамент яких може бути закладено лише спільними зусиллями з Росією. Отож віднині колишні супротивники сидітимуть за одним столом. Переговорів. І це добре для всіх, бо проблеми, пов'язані із забезпеченням безпеки і врегулюванням криз тепер можна буде розв'язувати цивілізованими методами.

І все-таки цікаво, що сьогодні підпишуть у Парижі НАТО і Росія? Бо за ними ж — і ми.

Валентина ПИСАНСЬКА.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ: СЬОМА СЕСІЯ

Хроніка законотворення

20 травня у Верховній Раді України розпочався черговий пленарний тиждень. Ранком головуючий проголосив низку депутатських запитів до відповідних органів державної влади стосовно, зокрема, роботи Міністерства юстиції, структурної організації залізничного транспорту, обгрунтованості тарифів за житлово-комунальні послуги тощо.

Відбулась традиційна по вівторках дискусія на довільну тему. Узгоджено деякі процедурні питання, робочий розклад. На 10 червня передбачається День Уряду, на якому йтиметься про стан боєздатності Збройних Сил та їх бюджетного забезпечення. Останній тиждень цього місяця депутати мають намір працювати переважно в постійних комітетах і лише в міру особливої потреби, а не обов'язково, як намічалось попередньо, — у виборчих округах.

На доповіді голови підкомітету Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством Наталії Вітренко, голови Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу Олександра Кожушка та народного депутата Павла Кузнєцова сьома сесія розглянула три різновиди проекту Закону про націоналізацію майна в Україні. Обговорення було бурхливим і суперечливим. Навіть голосуванням, у тому числі поіменним, не вдалося визначитись, який з проектів слід взяти за основу. Погодились доручити авторам-розробникам, щоб вони самі узгодили найприйнятніший варіант, доопрацювали його і подали на сесійний розгляд. Підкреслювалось: такий законодавчий акт вкрай необхідний для державно-правового регулювання економічних процесів.

На вечірньому засіданні сесія розглянула проект Закону України про статус ветеранів військової служби. Доповідали перший заступник міністра оборони Іван Біжан і голова підкомітету Комітету з питань оборони і державної безпеки Володимир Головко. Промовці, які взяли участь у дискусії, наголошували на необхідності повністю привести запропоновані норми у відповідність з вимогами Конституції України та бюджетними можливостями держави. Законопроект повернуто для підготовки до розгляду у повторному читанні.

Розглянуто питання щодо змін і доповнень до Положення про паспорт громадянина України. Доповідав заступник голови Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Сергій Кіяшко. Депутати прийняли Постанову, якою намічено заходи, спрямовані на вдосконалення існуючої паспортної системи згідно з конституційними положеннями.

Того ж дня втретє в пленарному режимі розглядалось питання щодо проекту Закону про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Законопроект поданий робочою групою, яка підготувала його після сесійного розгляду трьох різновидів такого документу у березні цього року. Доповідь зробив голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Володимир Буткевич. За скороченою процедурою сесія прийняла законопроект у першому читанні.

Далі голова підкомітету Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством Іван Симоненко оприлюднив у другому читанні проект змін і доповнень до закону «Про підприємництво» щодо ліцензування космічної діяльності. З врахуванням уточнень, висловлених під час обговорення, закон прийнято.

Наприкінці засідань головуючий закликав народних депутатів підготуватись до розгляду наступного дня пропозицій і зауважень Президента України до прийнятих уже Верховною Радою законів «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про місцеві державні адміністрації».

У фойє сесійного залу розгорнуто виставку, присвячену добре знаному в Україні і за її межами зоповідникові «Кам`яні могили», що розташований на території Донецької та Запорізької областей. Йому в ці дні виповнюється сімдесят. Народні депутати ознайомились з експозицією, висловили свої враження її організаторам — працівникам Інституту ботаніки НАН України, у віданні якого перебуває заповідник. Виставку оглянув Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Пояснення давав директор заповідника Віктор Сіренко. У книзі відгуків О. Мороз зробив запис, побажавши колективу творчих удач.

Ранком у середу, **21 травня**, гостем Верховної Ради України був Президент Республіки Польща Александер Квасьнєвський, який перебуває в нашій країні з офіційним візитом. Відразу після зустрічі з Головою Верховної Ради Олександром Морозом він завітав до сесійної зали і виступив з промовою. Народні депутати схвально і приязно сприйняли її. Адже високий гість запевнив, що його країна прагне до того, аби її стосунками з Україною могли пишатись у Європі. Стратегічне партнерство, міцнююча співпраця в розбудові своїх суверенних держав, запевнив Президент, сприятимуть тому, щоб Польща й Україна, посіли чільне місце в новій архітектурі європейського співробітництва і безпеки.

Далі, після проголошення депутатських запитів, Голова Верховної Ради запропонував сесії внести до порядку денного й оперативно розглянути деякі питання щодо діяльності Фонду державного майна України. Потреба в цьому виникла у зв'язку з розповсюдженим у залі документом групи народних депутатів, які звернули увагу на те, що «... з приходом у Фонд державного майна України Володимира Ланового діяльність центрального апарату набула деструктивних рис». Сесія поділовому обговорила стан справ і прийняла відповідну постанову. Нею внесено необхідні зміни і доповнення до Тимчасового положення про Фонд державного майна України. Здобула схвалення, зокрема, і така поправка: «Фонд очолює голова, який призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України за згодою Верховної Ради України. У разі, коли кандидат на посаду голови не отримав, відповідно до Конституції України, згоди Верховної Ради на призначення... (а саме так сталося з В. Лановим — авт.), повноваження голови тимчасово покладаються на першого заступника голови фонду».

Потім, згідно з порядком денним, народні депутати розглянули пропозиції Президента України до закону «Про місцеве сомоврядування в Україні». Доповідав секретар Тимчасової спеціальної комісії з доопрацювання законопроектів «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про місцеві державні адміністрації» Валерій Терець. Визначальним у дискусії було орієнтування на Європейську хартію місцевого самоврядування та реалії нашої дійсності.

З цього й виходили народні депутати, шукаючи компромісів. Згадана комісія до пленарного розгляду ще раз редакційно вивірила й підписала текст. Особливо з огляду на відповідність вимогам Конституції. Конструктивно опонував колегам і представник Президента у Верховній Раді Роман Безсмертний. У підсумку з майже сорока президентських пропозицій багато які були узгоджені попередньо, частина врахована сесією. Відхилено 22 пропозиції, з них 14 — за згодою представника Президента. Закон прийняли в цілому і він повторно подається Президентові на підпис.

Народні депутати розглянули проект Закону про тимчасову заборону підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, що надаються населенню. З цього питання доповіли голова підкомітету Комітету з питань соціальної політики та праці Михайло Степанов і голова Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв`язку Олександр Кожушко. Було прийнято закон, в якому, зокрема, говориться, що «... місцевим органам влади тимчасово забороняється підвищувати ціни і тарифи на житлово-комунальні послуги, які надаються громадянам України. Житлово-комунальні послуги оплачуються населенням за тарифами, встановленими відповідно до чинного законодавства станом на 1 травня 1997 року».

У другій половині дня народні депутати працювали в постійних комітетах.

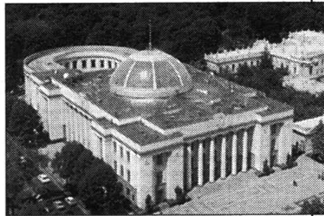
Сьома сесія Верховної Ради України **22 травня** продовжила роботу в пленарному режимі. Після проголошення депутатських запитів було внесено окремі корективи до попередньо узгодженого порядку денного на поточний і наступний день. Народні депутати вирішили розглянути питання про реструктуризацію боргів підприємств та заслухати інформацію міністерств закордонних справ і оборони у зв`язку з підготовкою до підписання у Ліссабоні наприкінці травня цього року відповідних документів щодо встановлення особливого партнерства України з США та НАТО у військовій галузі.

З доповіддю про проект Цивільного кодексу України (нова редакція) виступив заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка. Він відзначив важливість і актуальність цього законодавчого акту, у якому міститься понад 1600 статей. Підкреслив, що це — визначальна правова основа становлення і розвитку громадянського суспільства, той механізм, який сприятиме успішному втіленню в життя норм Конституції України. Законопроект готувався п`ять років, пройшов експертизу фахівців країн СНД, Голландії, Італії, Німеччини, Франції, інших європейських країн. Є підстави вважати: поданий документ відповідає сучасним світовим вимогам.

Концептуальні основи всіх восьми книг, що входять до кодексу, охарактеризував у своїй співдоповіді голова Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи Володимир Стретович.

Учасники дискусії, наголошуючи на фундаментальності проекту, висловили також численні пропозиції та зауваження до нього, міркування щодо окремого порядку й процедури роботи над ним. Заступника Голови Верховної Ради Віктора Мусіяку зобов`язано сформувати склад Тимчасової спеціальної комісії з визначення такого порядку, доопрацювання проекту, інших документів з цього питання.

У повторному третьому читанні сесія розглянула проект змін і доповнень до Закону «Про оподаткування прибутку підприємств». Доповідав секретар Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Володимир Немировський. В обговоренні домінувала думка: податок має бути таким, щоб і підприємство не переобтяжувалось, і державний бюджет поповнювався. Зокрема, гостра розмова точилась навколо положень статті 5, що визначають збори на соціальне страхування. Автори-розробники тут же зустрілись з фахівцями-юристами, щоб привести ці положення у повну відповідність з конституційними нормами. Поправку прийняли в новій редакції. На пропозицію Комітету з питань фінансів і банківської діяльності та Голови Верховної Ради Олександра Мороза було також прийнято поправку, яка встановлює, що в період з 1 липня цього року до 1 січня 2002 року податок на прибуток у розмірі 1,5 відсотка від загальної його суми йде на фінансування житлового будівництва для військовослужбовців, воїнів-афганців та сімей загиблих під час військових дій. Закон «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств" прийнято в цілому. Він набуде чинності з 1 липня поточного року.

23 травня завершився черговий пленарний тиждень сьомої сесії. Затвердивши низку депатацьких запитів з найрізноманітніших життєвих питань, народні депутати приступили до порядку денного.

На доповідь голови Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Віктора Суслова та інформацію голови Комітету з питань базових галузей і соціально-економічного розвитку регіонів Валерія Черепа було розглянуто проект Закону про списання та реструктуризацію податкової заборгованості платників податків станом на 1 січня 1997 року. Залом прийнято в першому читанні.

Щодо пропозицій Президента України стосовно закону «Про зупинення спаду сільськогосподарського виробництва та продовольче забезпечення країни у 1997-1998 роках» народним депутатам доповів голова Комітету з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села Анатолій Даниленко. Підтримував президентські пропозиції заступник міністра фінансів Григорій Антоньєв. Розглядаючи законопроект в режимі повторного третього читання, сесія проголосувала його постатейно і прийняла в цілому.

Повторний другий розгляд проекту закону «Про вибори народних депутатів України» було вирішено перенести на початок наступного пленарного тижня. З цього питання, однак, на пропозицію голови Тимчасової спеціальної комісії з доопрацювання законопроекту про вибори Валерія Мішури, сесія обговорила погоджений з представниками депутатських фракцій і груп проект постанови стосовно концептуальної системи, що мала б лягти в основу виборчого закону. Оскільки проект не набрав необхідної кількості голосів, учасники дискусії погодились, що його положення будуть обговорюватись через тиждень під час повторного другого читання законопроекту «Про вибори народних депутатів України».

Сесія розглянула проект Постанови про звіти та упорядкування діяльності тимчасових депутатських комісій Верховної Ради. Доповідь зробив голова Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів Петро Шейко. У підсумку короткого, ділового обговорення ухвалено Постанову, спрямовану на поліпшення роботи тимчасових парламентських структур.

Відбулася дискусія з питання стосовно встановлення і закріплення відносин особливого партнерства України з США і НАТО у військовій галузі. Розгляд його вирішено перенести на подальший час.

Наступного тижня народні депутати працюватимуть у комітетах та виборчих округах.

Прес-служба Верховної Ради України.

Постанова Верховної Ради України

Про проект Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету)

Розглянувши внесені в порядку законодавчої ініціативи Кабінетом міністрів України пропозиції, що містяться в проекті Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету), Верховна Рада України **постановляє:**

1. Прийняти у першому читанні законопроекти з числа включених до проекту Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету) згідно з додатком 1.

Профільним комітетам Верховної Ради України разом з Кабінетом міністрів України — доопрацювати зазначені законопроекти з урахуванням зауважень і пропозицій народних депутатів України і внести їх на розгляд Верховної Ради України як проекти окремих законодавчих актів для прийняття у другому читанні.

2. Рекомендувати Кабінету міністрів України доопрацювати з урахуванням зауважень і пропозицій народних депутатів України, висловлених при їх обговоренні, законопроекти з числа включених до проекту Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету) згідно з додатком 2 та внести їх на розгляд Верховної Ради України на повторне перше читання.

3. Погодитись з висновками Комітету Верховної Ради України з питань правової політики і судово-правової реформи про неприйнятність та відхилення законопроектів з числа включених до проекту Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету) згідно з додатком 3 у зв'язку з їх невідповідністю частині 3 статті 22 Конституції України.

4. Відхилити законопроекти з числа включених до проекту Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету) згідно з додатком 4 як неприйнятні.

5. Зняти з розгляду законопроекти з числа включених до проекту Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету) згідно з додатком 5 як такі, що втратили актуальність або врегульовані чинним законодавством.

6. У зв'язку з наявністю суперечностей між внесеними Кабінетом міністрів України пропозиціями про внесення змін і доповнень до законопроектів, зазначених у пунктах 2—4 цієї Постанови та положеннями соціального розділу Щорічного (1997 року) послання Президента України, а також з метою уникнення ситуації застосування Президентом України вето на низку відповідних законів, запропонувати Президентові України відповідно до пункту 16 частини першої статті 106, частин другої і третьої статті 113 Конституції України доручити Кабінету міністрів України узгодити зазначені законодавчі пропозиції з положеннями Щорічного послання Президента України.

7. Запропонувати Президенту України, Кабінету міністрів України організувати вивчення історичного досвіду зарубіжних країн з виходу із системної економічної кризи та розробити і внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про антикризове державне регулювання в економіці.

8. До прийняття Державного бюджету України на 1997 рік запропонувати Кабінету міністрів України прийняти рішення про скасування пільг, наданих постановами та розпорядженнями уряду України, а також запропонувати Президенту України скасувати пільги, надані указами та розпорядженнями Президента України, та доручити Кабінету міністрів України в місячний термін розробити та внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про використання службового автотранспорту в органах державної влади.

9. Цю Постанову опублікувати в газеті «Голос України».

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ

м. Київ, 16 травня 1997 року
№ 265, 97-ВР.

Додаток 1
до Постанови Верховної Ради України
від 16 травня 1997 року № 265/97-ВР

ПЕРЕЛІК

законодавчих актів України з числа включених до проекту Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету), пропозиції про внесення змін до яких прийняті в першому читанні (за порядковими номерами реєстрації та розгляду)

№	Назва Закону України, до якого вносяться зміни	Комітет Верховної Ради України, відповідальний за підготовку до другого читання
1	Кодекс законів про працю України (за виключенням п.1 ст.22 та ст.42)	Комітет з питань соціальної політики та праці
2	Кодекс України про адміністративні правопорушення	Комітет з питань законності і правопорядку
9	Закон України «Про цінні папери та фондову біржу»	Комітет з питань економічної політики та управління народним господарством
10	Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища»	Комітет з питань екологічної політики
16	Митний кодекс України	Комітет з питань фінансів і банківської діяльності
17	Закон України «Про Єдиний митний тариф»	Комітет з питань фінансів і банківської діяльності
26	Закон України «Про статус народного депутата України»	Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів
28	Закон України «Про статус суддів»	Комітет з питань правової політики і судово-правової реформи
30	Декрет Кабінету міністрів України від 26 грудня 1992 року № 14-92 «Про акцизний збір»	Комітет з питань фінансів і банківської діяльності
34	Декрет Кабінету міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю»	Комітет з питань фінансів і банківської діяльності
36	Декрет Кабінету міністрів України від 8 квітня 1993 року № 30-93 «Про державний нагляд за додержанням стандартів, норм і правил та відповідальність за їх порушення»	Комітет з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів
37	Декрет Кабінету міністрів України від 10 травня 1993 року № 46-93 «Про стандартизацію і сертифікацію»	Комітет з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів
38	Декрет Кабінету міністрів України від 20 травня 1993 року № 54-93 «Про лібералізацію зовнішньоекономічної діяльності»	Комітет з питань економічної політики та управління народним господарством
40	Закон України «Про карантин рослин»	Комітет з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села
43	Закон України «Про державну службу»	Комітет з питань соціальної політики та праці
44	Закон України «Про захист прав споживачів»	Комітет з питань соціальної політики та праці
46	Закон України «Про пожежну безпеку»	Комітет з питань законності і правопорядку
47	Закон України «Про вибори депутатів і голів сільських, селищних, районних, міських, районних у містах, обласних рад»	Комітет з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування
48	Закон України «Про вибори Президента України»	Комітет з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування
49	Закон України «Про державну податкову службу в Україні»	Комітет з питань фінансів і банківської діяльності
51	Закон України «Про статус депутатів місцевих рад народних депутатів»	Комітет з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування
52	Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»	Комітет з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства
53	Закон України «Про відповідальність підприємств, їх об'єднань, установ та організацій за правопорушення у сфері містобудування»	Комітет з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів
58	Закон України «Про страхування»	Комітет з питань фінансів і банківської діяльності
59	Закон України «Про режим іноземного інвестування» (за виключенням ст.7)	Комітет з питань економічної політики та управління народним господарством
61	Постанова Верховної Ради України від 7 травня 1996 року «Про введення в дію Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на спирт етиловий та алкогольні напої»	Комітет з питань фінансів і банківської діяльності
62	Закон України «Про залізничний транспорт»	Комітет з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку

Додаток 2
до Постанови Верховної Ради України
від 16 травня 1997 року № 265/97-ВР

ПЕРЕЛІК

законодавчих актів України з числа включених до проекту Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету), пропозиції про внесення змін до яких потребують доопрацювання та внесення на розгляд Верховної Ради України на повторне перше читання (за порядковими номерами реєстрації та розгляду)

50. Закон України «Про систему оподаткування».
56. Закон України «Про бюджетну систему».
63. Постанова Верховної Ради України від 5 травня 1996 року № 162 «Про проект Закону України про порядок обкладення податками предметів, які переміщуються громадянами через митний кордон України».
65. Закон України «Про призупинення дії деяких законодавчих актів України (проект)

Додаток 3
до Постанови Верховної Ради України
від 16 травня 1997 року № 265/97-ВР

ПЕРЕЛІК

законів України з числа включених до проекту Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету), внесення змін до яких не узгоджується з Конституцією України (за порядковими номерами реєстрації та розгляду)

3. Житловий кодекс Української РСР
8. Закон України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні»
12. Закон України «Про пенсійне забезпечення»
14. Закон України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»
15. Закон України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей»
25. Закон України «Про охорону праці»
41. Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»
45. Закон України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні»

Додаток 4
до Постанови Верховної Ради України
від 16 травня 1997 року № 265/97-ВР

ПЕРЕЛІК

законів України з числа включених до проекту Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету), внесення змін до яких не підтримані і відхилені Верховною Радою України як неприйнятні (за порядковими номерами реєстрації та розгляду)

4. Закон України «Про міліцію»
5. Закон України «Про підприємництво»
6. Закон України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи»
7. Закон України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні»
11. Закон України «Про прокуратуру»
18. Основи законодавства України про культуру
20. Закон України «Про службу безпеки»
21. Закон України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві»
23. Закон України «Про ветеринарну медицину»
24. Закон України «Про заставу»
27. Основи законодавства України про охорону здоров'я
32. Декрет Кабінету міністрів України від 12 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито»
33. Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні»
35. Закон України «Про аудиторську діяльність»
39. Декрет Кабінету міністрів України від 20 травня 1993 року № 56-93 «Про місцеві податки і збори»
42. Закон України «Про вибори народних депутатів України»
54. Закон України «Про статус гірських населених пунктів в Україні»
55. Закон України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними»
57. Закон України «Про деякі питання валютного регулювання та оподаткування суб'єктів експериментальної економічної зони «Сиваш»
60. Закон України «Про освіту»
64. Закон України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ»

Додаток 5
до Постанови Верховної Ради України
від 16 травня 1997 року № 265/97-ВР

ПЕРЕЛІК

законів України з числа включених до проекту Закону України про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України (стосовно формування бюджету), пропозиції про внесення змін до яких зняті з розгляду як такі, що втратили актуальність та врегульовані чинним законодавством (за порядковими номерами реєстрації та розгляду)

13. Закон України «Про основи державної політики у сфері науки і науково-технічної діяльності»
19. Закон України «Про приватизаційні папери»
22. Закон України «Про приватизацію державного житлового фонду»
29. Декрет Кабінету міністрів України від 26 грудня 1992 року № 14-92 «Про податок на добавлену вартість»
31. Декрет Кабінету міністрів України від 11 січня 1993 року № 4-93 «Про Єдиний митний тариф»

Факти і коментар

МАРТИРОЛОГ ВТРАЧЕНИХ ПАРОПЛАВІВ

(Початок на 1-й стор.).

Нагадаємо, що пограбування Чорноморського морського пароплавства почалося ще у славні для декого часи Радянського Союзу. Був такий у ЧМП класний океанський лайнер «Максим Горький». Його ще називали флагманом радянського пасажирського флоту.

Побудовано той лайнер у Гамбурзі в 1969 році. СРСР придбав його у 1974-му. Порт приписки — Одеса. Належність — ЧМП.

І придбано було той лайнер завдяки одному американцю одеського походження — у кредит. Тобто лайнер ходив навколо земної кулі, а також у інші рейси, фрахтувала його західнонімецька фірма, екіпаж на чолі з капітаном Сергієм Дондуа працював зразково, а звідси — й висока фрахтова ставка, яку платили німці. З цієї фрахтової ставки і сплачували кредит за лайнер. Та ще й понад те щороку до державної казни СРСР надходило 2-3 мільйони доларів чистої валютної виручки (ЧВВ).

ЧВВ — це сума чистого прибутку після вирахування усіх витрат, включаючи й зарплату (мізерну) екіпажу, і сплату за кредит.

За сім років експлуатації, у 1982-му, власне екіпаж своєю роботою сповна сплатив за турбохід. ЧВВ після цього, зрозуміло, різко зросла.

Отоді й з'явилася у московських хлопців з Мінморфлоту ідея утворити «Совкомфлот» (советский коммерческий флот), забравши до нього всі найвигідніші судна ЧМП і інших пароплавств. Так у тому «Совкомфлоте» опинилися лайнери «Максим Горький», «Федор Достоевский» та кілька нових вантажних суден. Хто інші судна фактично заробляв — не знаємо, але «Максим Горький» заробив його екіпаж, який на 95 відсотків, якщо не більше, складався тоді з жителів, а тепер з громадян України.

А коли Союз загнувся, «Совкомфлот» ніхто не ділив. Він же, мовляв, поза відомствами, сам по собі. І тепер у «Поле чудес» Якубович оголошує про подорожі на «лучшем лайнере России — турбоходе «Максим Горький». На тому, який, отримуючи копійки, заробили свого часу громадяни України. Така от історія з географією.

Далі справа пішла значно «веселіше». **Лише за останні півтора року ЧМП реалізувало іншим компаніям та продало на металобрухт 47 суден. А з 1991 по 1997 рік кількість суден ЧМП зменшилася з 246 до 113. Це й заносимо до мартиролога.** Схоже, управлінці пароплавства виявилися просто нездатними осягнути своє господарство і зменшують його до масштабів свого розуміння і професійної підготовки. Є й інші причини розбазарювання флоту, про що свідчить справа екс-шефа пароплавства Павла Кудюкіна, яка слухається нині в суді.

З неофіційних джерел інколи стає відомо, як у тому чи тому порту «заганяють» портові буксири, катери і т. д. Куди завгодно спродують, аж до інших берегів. І під виглядом металобрухту, і без усякого вигляду.

Морську Україну розкрадають і відверто злодійські, і через бездарність морських начальників і інших управлінців.

Мартиролог втрачених пароплавів, буксирів, катерів налічує за останні роки сотні одиниць флоту. І він, цей мартиролог, а не флот, поповнюється. І свідчить: Україна — багата держава. Є що красти. Тому й крадуть, що умови для злодійства створює, хоче вона того чи не хоче, сама політична еліта суспільства. Створює своєю бездарністю, безпорадністю, своїм невмінням запровадити серйозні правила в суспільстві, які унеможливлювали б безкарну або майже безкарну злочинність. Натомість процвітає недбальство і нехлюйство навіть тих, хто безпосередньо не краде. Але об'єктивно — розвалює.

Доказ того — ось цей список суден-мучеників. Тих недешевих плавзасобів державної судноплавної компанії «Чорноморське морське пароплавство», які завдяки «чуйному керівництву» перебувають під арештом в іноземних портах.

Отож, назва судна, назва порту:

«Світлогорськ», Суец;
«Академік Янгель», Дурбан;
«Валерій Межлаук», Дурбан;
«Іван Москаленко», Дурбан;
«Академік Мілліонщиков», Роттердам;
«Дмитро Полуян», Валетта;
«Інесса Арманд», Белфаст;
«Джузеппе ді Вітторіо», Ньюпорт;
«Ленінський піонер», Роттердам;
«Капітан Кудь», Специя;
«Павло Мізікевич», Бомбей;
«Більшовик М. Томас», Сінгапур;
«Капітан Смирнов», Трієст;
«Інженер Єрмошкін», Трієст;
«Микола Черкасов», Шарджа;
«Академік Стечкін», Флісінген;
«Композитор Римський-Корсаков», Стамбул;
«Герої Сталінграда», Роттердам;
«Одеса», Неаполь;
«Карелія», Нумеа;
«Ле Зуан», Роттердам;
«Професор Кудревич», Ашдод;
«Професор Анічков», Салоніки;
«Слов'янськ», Бомбей;
«Суздаль», Равенна;
«І. Шепетков», Інчхон;
«Ананьєв», Філадельфія;
«Альдебаран», Дзаудзі.

28 суден, 28 екіпажів українських моряків. На початок нинішнього року було 18. І щодо деяких з нині заарештованих адміністрація ЧМП давала тоді надто надокучливим родичам членів екіпажів обнадійливі прогнози. Ось такі, скажімо: «Професор Анічков» — Салоніки, очікуваний прихід — 2 січня, «Джузеппе ді Вітторіо» — перехід на Сінгапур, очікуваний прихід — 3 лютого; лайнер «Карелія» — перехід на Фрімантл, очікуваний прихід — 7 лютого; «Інесса Арманд» — перехід на Лас-Пальмас (Канари), очікуваний прихід — 18 лютого... Сьогодні й вони, як бачимо, потрапили під арешт. І їхні екіпажі, як екіпажі інших перелічених у списку суден, шлють на батьківщину — адміністрації ЧМП, профспілковим та іншим громадським організаціям, у правоохоронні органи, в засоби масової інформації, своїм сім'ям, нарешті, сповнені відчаю радіограми, листи. Наведемо лише одне з таких послань: **«Теплохід «Світлогорськ» стоїть під арештом у Суеці з 15 грудня за борги ЧМП. Екіпаж пропрацював дев'ять місяців, але тільки за два з них отримав зарплату. Заборгованість у зарплаті лише з серпня по лютий становить 73 тисячі доларів США. На судні закінчилися дизпаливо, вода, провізія, миючі засоби. Судно знеструмлено. Екіпаж голодує, продає особисті речі для закупівлі продуктів, цигарок. Збираємося оголосити страйк, голодовку. Адміністрація ЧМП, морська профспілка не вживають належних заходів для звільнення судна з-під арешту, попередньої оплати за дизпаливо, провізію, воду, постачання... Профспілкові збори «Світлогорська».** Цитувати інші листи, радіограми не варто — вони схожі. Як і долі кинутих напризволяще екіпажів та суден. В окремих випадках хіба що вони ще нестерпніші, бо ж є судна, що перебувають під арештом значно довше, — рік, півтора і навіть два роки. За які ж такі гріхи?

Коли коротко, то — за борги ЧМП іноземним кредиторам. Тих боргів, за даними адміністрації ЧМП, нині є на суму 196 мільйонів доларів США. За інформацією з інших джерел цифра дещо більша: 236 мільйонів доларів та ще порівняно «свіжий» кредит на 80 мільйонів. Коли і як утворилися оті борги, чи всі претензії щодо них мають законні підстави, чи підлягають вони всі беззастережному погашенню? Достовірних відповідей на ці запитання не зуміли дати навіть компетентні комісії з Києва, що багато разів за останні роки перевіряли ЧМП. Сумнівних, заплутаних ситуацій у цій справі немало. Взяти хоча б найбільшого зарубіжного кредитора — швейцарську компанію «Планмарин», якій ЧМП начебто заборгувало понад 50 мільйонів доларів. За кредитування поставлених йому контейнерів. Так-от: ще два роки тому Одеський обласний арбітражний суд зробив висновок про неможливість беззастережного визнання усієї суми боргів цій компанії. І зарубіжні адвокати стверджують, що достовірність отієї суми заборгованості варто б розглянути в міжнародному суді. Однак керівництво пароплавства, як стало відомо, нещодавно завізувало протокол про визнання вказаного компанією «Планмарин» боргу. Є й іншого роду заборгованість — за ремонти, матеріали, обслуговування тощо.

Провина екіпажів перелічених вище суден в отих боргах, можна сказати, нульова. Адже брали кредити, не оплачували ремонти й послуги не їхні капітани, а керівництво ЧМП. Та оскільки судна ті — власність пароплавства, їх і поставили в іноземних портах на якоря: поки компанія-хазяїн не розрахується. А ні, то, погрожують, підуть ті судна з молотка. Саме така загроза реально нависла, скажімо, над флагманом пасажирського флоту ЧМП теплоходом «Одеса», що ось уже два роки простоює під арештом в італійському порту Неаполь. Термін до такої міри тривалий, що тамтешній суд уже може виставити судно на аукціон як незатребуване майно. Якщо таке станеться, то це буде не просто втратою ще одного судна для пароплавства, для України, а й істотним кроком до повного краху ЧМП. По-перше, хто захоче мати справи з судноплавною компанією, майно якої пускають з молотка? По-друге, буде мовби дано сигнал для всіх, хто наклав чи збирається накласти арешт на інші судна ЧМП: поспішай продавати! За деякими прогнозами, водночас може бути заарештовано близько 70 суден. Не найгірших, а найкращих, найрентабельніших. Таких, які під арештом нині. І без яких пароплавство просто немислиме. Власне, й тепер воно на мілині значною мірою тому, що оті кращі судна простоюють, дають не прибутки, а збитки. Прямі витрати на утримання тієї ж «Одеси» та втрачена в результаті простою судна вигода оцінюється спеціалістами в 14 мільйонів доларів. Хай щодо деяких інших заарештованих суден втрати дещо менші, та все одно загалом вони величезні. Працював би рентабельний транспорт —не було б, певно, таких величезних боргів у зарплаті морякам і береговим працівникам — близько 13 мільйонів гривень, до Пенсійного фонду — понад 12 мільйонів, до державного бюджету — близько 70 мільйонів гривень.

Утім, щодо останнього припущення, то, за нинішніх умов, воно дещо й сумнівне. Цілком імовірно, що й оті найкращі судна, перевозячи пасажирів та вантажі, фінансово-економічну ситуацію в пароплавстві істотно не поліпшили б. Чому? Ситуація з використанням флоту ЧМП до такої міри парадоксальна, що навіть бізнесмен-початківець може немало подивуватися. Близько 70 відсотків суден пароплавство віддало в комерційний менеджмент зарубіжним операторам, мотивуючи це тим, що так флот використовуватиметься ефективніше і вдасться швидше розрахуватися з боргами. Що спеціалісти ЧМП в такий спосіб власноруч розписалися у своїй неспроможності ефективно використати флот — це один бік справи. Хоча не можна не зазначити: держава, яка найняла їх працювати на своєму підприємстві, могла б і поміркувати над тим, чи потрібен їй отакий управлінець, який свої обов'язки воліє перекласти на інших. А другий бік, чому ж у результаті експлуатації українського флоту іноземцями ситуація, по суті, не поліпшується? Може, іноземні компанії-оператори просто не зацікавлені в тому, адже ЧМП для них, все-таки, конкурент? Ось хай і розвалюється помаленьку!

До того, по суті, йдеться. В одному з начальницьких кабінетів випало, скоріш за все через необачність його господаря, прочитати оті наведені й вище цифри: якщо в 1991 році в ЧМП налічувалося 246 суден, то нині —113. Куди ж поділася більш як половина флоту? Щось продано на металобрухт за рубіж, щось передано іншим, створюваним останнім часом в нашій країні судноплавним компаніям. Правда, коли ми попросили докладніше ознайомити з рухом флоту за останні роки, то одержали відповідь: ні-ні, це дані секретні! Секретні, схоже, не тільки для газети Верховної Ради, а й для керівництва країни. Бо інакше самоуправства в реалізації діючого флоту не було б, слід сподіватися. Про деякі речі вже розповідав у нашій газеті народний депутат України Володимир Севрюков, можна ще наводити факти. Та пошлемося на висловлювання на недавній прес-конференції президента ДСК «ЧМП» Олександра Стогнієнка: пароплавству перепони чинить Фонд держмайна, дехто інший; якщо не прискорити продаж «металобрухтного» флоту та деяких діючих суден і за рахунок цього оперативно не відшкодувати борги компанії «Планмарин», то до 1999 року вони зростуть десь удвічі і становитимуть близько 100 мільйонів доларів; пароплавству досить мати десь близько 80 суден, зате це буде кращий флот із середнім віком суден 10—15 років...

Не будемо сперечатися з професіоналом такого рангу. Раціональне зерно в тому, щоби звільнитися від старих, нерентабельних суден, мабуть, таки є. Та нас цікавить в даному разі інше: чи причисляє Олександр Михайлович до отієї оптимальної, на його погляд, чисельності флоту й ті судна, що сьогодні під арештом і які, цілком імовірно, для ЧМП можуть бути назавжди втрачені? Хоча щодо їх визволення розмов ведеться й багато, однак реальних результатів немає, по суті, жодних. У пароплавстві можуть, щоправда, навести приклади звільнення окремих суден з-під арешту, та що з того? Адже натомість в іноземних портах затримують інші транспортні засоби того самого ЧМП. Потрібен, носяться з ідеєю в пароплавстві, спеціальний фонд звільнення з-під арешту суден. А ось хто його створить, на які кошти, в які строки, як він діятиме, — тут, на жаль, ясності немає.

Досі ми говорили про пароплавство та його керівництво. Яке, до речі, раз по раз змінюється. За роки незалежності України ЧМП керували, нагадаємо, Віктор Пилипенко, Павло Кудюкін, Олексій Коваль, нині керує Олександр Стогнієнко. Кожен з них міняв управлінську й фінансово-економічну політику, пропонував свої рецепти виведення ЧМП з глибокої кризи, вживав, начебто, якихось заходів. Частогусто — полярних стосовно заходів попередника. Чи могло це не розкачувати що більше вутлий човен на ймення ЧМП? Але ж пароплавство, підкреслимо насамкінець, — компанія державна. То як же вона, держава, на все оте реагує? Гостро і принципово, — зазначить чиновник з високої урядової структури. І покладе перед вами «доленосну» для ЧМП постанову Кабінету міністрів № 480, прийняту ще 1995 року. Вона, може, і справді стала б доленосною, якби її не поклали під сукно. Точніше, опісля на різних протокольних нарадах, в тім числі і в уряді, її геть виховостили, ряд вкрай важливих пунктів передчасно, попри здоровий глузд, зняли з контролю, про інші — просто забули. І тепер маємо те, що маємо.

Подейкують, правда, що до Одеси, в справах ЧМП, ось-ось знову нагряне з Києва високе начальство. Вже вкотре?!

Вл. інф.

КОМУ ЗАВАЖАЄ НЕП

РІК ТОМУ Верховна Рада України прийняла Національну енергетичну програму (НЕП). Цей документ, у підготовці якого брали участь майже 70 міністерств, відомств і організацій, розроблений за сприяння кращих наукових сил країни, накреслив стратегію розвитку паливно-енергетичного комплексу країни до 2010 року. Без перебільшення можна сказати: від ступеня, від повноти реалізації програми залежить майбутнє країни. І повною мірою — її справжня економічна незалежність.

Тим більшу тривогу викликає минулий рік: з'явилися серйозні підстави для сумнівів у тому, що енергетичну стратегію буде реалізовано сповна. Я хотів би торкнутися лише деяких тривожних фактів.

Очевидне — неймовірне

Якщо вірити публічним виступам у недавньому голови Фонду державного майна України, а нині міністра економіки Юрія Єханурова, то за останні роки країна подолала великий важливий етап на шляху реформування економіки. Йдеться, звісно, про денаціоналізацію власності. Судячи з наведених цифр, більша частина державного майна вже перейшла до рук приватного власника.

Щоправда, серед своїх виборців мені ніяк не вдається знайти людей, які стали гордими і незалежними власниками заводів, фабрик, торговельних центрів. Але, очевидно, такі власники є в інших виборчих округах. Підставу для такого судження дає кількість найдорожчих іномарок з приватними номерами на вулицях міст, розкіш щойно збудованих приватних вілл у курортних приміських зонах, поява власних квартир, що займають цілі поверхи в старих будинках центру Києва. Щасливі володарі всього цього добра умудряються ще примножувати, збільшувати свої багатства. На тлі цілковитого розвалу вітчизняної економіки. І хоча те, що відбувається, суперечить усім відомим у світі економічним законам, така протиприродна невідповідність наявна. Можливо, нашому суспільству (або, принаймні, деяким його членам) вдалося відкрити й реалізувати «нові», «невідомі» світовій науці закони економіки?

Попереду — новий етап реформування. Розпочинається процес приватизації енергетичного комплексу країни. Про його масштаби можна судити бодай з того, що протягом останніх десятиріч у розвиток паливно-енергетичного комплексу Україна вклала половину коштів, спрямованих загалом у сферу матеріального виробництва. За поняттям «паливно-енергетичний комплекс» приховано величезні, воістину незліченні національні багатства. Безумовно, вони збуджують чудовий апетит у наших приватизаторів, які встигли за попередні п'ять років набути величезного досвіду роздержавлення.

Але тут їм доведеться вдосконалювати свій досвід. Бо серйозною перешкодою можуть стати укази Президента України, в тому числі указ «Про структурну перебудову в електроенергетичному комплексі України». Указами та підготовленими на їх базі документами передбачено істотні обмеження. Йдеться про державні акціонерні компанії — 4 енергогенеруючі та 27 енергопостачальні. Передбачено, що не менш як 51 відсоток акцій має залишитися у власності держави. Близько 15 відсотків буде продано на пільговій основі членам трудових колективів. А ось решта акцій має продаватися на конкурсній основі і тільки під залучення інвестицій на модернізацію та реконструкцію енергооб'єктів.

Обмеження начебто істотні. Чи зможуть їх подолати у власних інтересах наші хитромудрі підприємці? Досвід свідчить, що зможуть. Адже для прикриття особистих інтересів вони навчилися використовувати навіть ім'я Президента.

Орієнтація на власні енергоносії

А ситуація в енергетиці дуже складна. Потреба в первісних енергоресурсах за рахунок власного палива задовольняється менш ніж на 45 відсотків. У той самий час ми — країна парадоксів. Маючи величезні запаси вугілля, достатні для забезпечення потреб нашої економіки на 350—400 років, Україна скорочує його вживання та видобуток. Більш як 56 відсотків використовуваних паливних ресурсів — це газ і нафта, основну кількість яких закуповують за кордоном. Борг за імпортовані енергоресурси непосильним тягарем лягає на плечі держави, створюючи передумови для втрати економічної незалежності.

Ось чому прийнята рік тому Верховною Радою Національна енергетична програма України сконцентрувала свою увагу на максимально важливому забезпеченні потреб народного господарства власними енергоресурсами. Намічено до 2010 року збільшити їх частку в енергобалансі країни від 44,4 до 60,8 відсотка.

Особливу увагу звернено на розвиток вугільної промисловості. Вона перебуває в цілковитому загоні. Видобуток за останні п'ять років зменшився вдвічі, із 164,8 мільйона тонн 1990 року до 71,6 мільйона тонн 1996 року. Ну а коли порівняти з попередніми десятиріччями... 1978 року Україна видобула 210, 9 мільйона тонн вугілля!

Тверде паливо покликане посісти провідне місце в енергетичному балансі України. Сучасні технології його спалювання, удосконалені системи газоочищення роблять вугілля цілком прийнятним видом палива і в екологічному відношенні. Недарма на американських теплових електростанціях на долю вугілля припадає 80 відсотків потужностей.

Національна енергетична програма передбачає розвиток і зміцнення вугільної галузі. Намічено будівництво нових шахт, реконструкцію та технічне переозброєння уже діючих. Відповідно до цієї програми має бути здійснено закладення двадцяти нових шахт і одного вугільного розрізу загальною потужністю 33,25 мільйона тонн за рік. Крім того, на п'ятнадцяти вугледобувних підприємствах планово завершення вже розпочатого будівництва других черг або нових потужностей з тим, щоб піднести до 2010 року рівень видобутку додатково на 10,35 мільйона тонн. За період 1997—2010 рр. намічено реконструювати 63 шахти. Загальний видобуток до 2010 року має досягти 170 мільйонів тонн.

Зупиняюся детальніше саме на «вугільному» розділі програми, бо у видобутку вугілля — порятунок від залежності перед зарубіжними постачальниками енергоресурсів. Крім того, треба зважати ще й на те, що будівництво нових електростанцій української економіці сьогодні не під силу.

А з допомогою маловитратної реконструкції вугільних ТЕС можна подовжити їхнє життя на 15—20 років.

Верховна Рада України прийняла збалансовану, всебічно обгрунтовану програму енергетичного розвитку країни, що стала чинним документом у травні 1996 року.

Та ба...

А через місяць, 17 червня, Президент України підписав указ «Про заходи щодо інвестування генеруючих потужностей електроенергетики України». Цим указом маловідомій комерційній структурі «Концерн Енергія», що не мала ніякого досвіду в енергобудівництві, було надано виняткові права у справі розвитку української енергетики. І теплової, і атомної. Мало того, «Концерн Енергія» отримав добро на ведення робіт з видобутку природного газу на території України.

Фахівців особливо вразили нечувано щедрі пільги, які Президент пропонував надати цій структурі, що не мала ні достатніх виробничих потужностей, ні досвідчених кадрів, а фактично була посередником, яких сьогодні розвелося чимало на економічній ниві України і збирають вони тут досить жирний навар.

АТ «Концерн Енергія» звільняли від усіх податків, зборів та інших обов'язкових платежів до бюджету країни. Для цієї комерційної структури встановлювали спеціальний режим валютного регулювання, її чомусь охороняли від імпортних мит.

Указом як пріоритетне визначалося будівництво нових парогазових електростанцій, що працювали на природному газі. Тому газі, що спричинює нині стільки і економічних, і політичних проблем у наших відносинах з Росією, Туркменистаном.

Плата за газ і є головний генератор наших зовнішніх боргів. За тисячу кубометрів якого, як відомо, доводиться платити 80 американських доларів. А коли запрацюють нові парогазові електростанції, що потребують майже півтора мільярда кубометрів газу за рік на кожен мільйон кіловатт установлених потужностей?!

Не збираюся кидати камінці в президентський город. Глава держави не має змоги досконально все звірити й порахувати. Розрахунки і ретельний аналіз —прерогатива спеціальних структур. Але переконаність та об'єктивність їхніх висновків має перевіряти президентська команда, перш ніж проект указу ляже на стіл Президента.

Особисто я вважаю указ від 17 червня 1996 року великою помилкою. Але річ навіть не в конкретному указі, а в тому, що від таких помилок, схоже, наша країна не застрахована і в майбутньому. А від цього залежить стан її економіки. Чому їх повторення можливе? Та тому, що дехто із представників президентської команди, аж ніяк не спеціалісти ні в галузі економіки, ні в галузі техніки, беруть на себе сміливість підміняти Президента у прийнятті рішень. Як це робиться, я хочу продемонструвати на прикладі того самого указу від 17 червня 1996 року.

Відразу після його опублікування відомі вчені та спеціалісти в галузі енергетики та економіки написали листа на ім'я Президента, де висловили свою занепокоєність у зв'язку з можливими негативними наслідками. Наведені ними технічні та економічні розрахунки переконливо засвідчили, що ціна електроенергії, виробленої на парогазових електростанціях, буде на 23 відсотки вища, аніж на модернізованих вугільних ТЕС. Причому в перспективі треба очікувати підвищення світових цін на газ. Автори листа висловили подив з приводу того, що величезні пільги надають лише комерційній структурі «Концерн Енергія», тоді як будівельні, монтажні, проектні організації, які створили наявний енергокомплекс України і продовжують його розвивати, таких пільг позбавлено.

З листом до Президента звернувся і я. Зазначив, що Комітет Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту та зв'язку ще до прийняття національної енергетичної програми двічі переглядав пропозиції АТ «Концерн Енергія». І двічі відхиляв їх. Не було підтримано ці пропозиції ні Кабінетом міністрів, ні Національною академією наук України, ні спеціалізованими галузевими науково-дослідними установами, бо пропагована АТ «Концерн Енергія» орієнтація на природний газ суперечить Концепції розвитку паливно-енергетичного комплексу України, прийнятій ще 1994 року. Така орієнтація підвищила б економічну залежність нашої держави від країн—експортерів природного газу.

Розрахунками не підтвердилися також прогнозні потреби народного господарства в електроенергії, рівні питомих витрат палива на вугільних і парогазових електростанціях, собівартість енергії, обсяги необхідних інвестицій у будівництві і т. ін., що фігурували в документах АТ «Концерн Енергія». Група академіків НАН України і провідних фахівців у галузі енергетики, які аналізували пропозиції АТ «Концерн Енергія», довели некомпетентність їх авторів, грубі помилки в розрахунках, тенденційність висновків.

Думка нашого парламентського комітету, викладена в листі до Президента, була така: АТ «Концерн Енергія» за бажання цілком може брати участь у спорудженні, реконструкції і технічному переозброєнні електростанцій, але — на загальних підставах. А щодо надання адресних пільг від окремих недержавних структур, то багато депутатів ставиться до цього досить негативно. Враховуючи все це, а також той факт, що питання інвестування розвитку генеруючих потужностей в енергетиці країни законодавчо вже врегульовано, ми просили Президента відмінити дію цього указу.

Проте на моє послання і на лист учених відповів не Президент, а керівник президентської адміністрації. Утім, відповіддю цей папір назвати важко, бо це —набір безпредметних цитат, чиновницької казуїстики та абстрактних міркувань, поданих як аргументи. Одне слово, звичайна бюрократична відписка.

Але йшлося не про дріб'язкове питання. Вирішувалося питання державної ваги, від якого багато що залежить в економічному, та й у політичному становищі країни. Порушено положення Національної енергетичної програми — уже узаконеної стратегії держави у справі енергетичного розвитку!..

Разом з головою тоді ще Комісії з питань ядерної політики і ядерної безпеки М. Павловським ми повторно звернулися до Президента. Але відповіді так і не отримали. Очевидно, її готує черговий чиновник. І поки пересічні чиновники безкарно беруть на себе відповідальність вирішувати замість глави держави справи державної ваги, багато несподіванок чатує на нашу країну на шляху її розвитку.

Рухається навпомацки лише сліпий

Відповідно до НЕП атомна енергетика також серед пріоритетних напрямів вітчизняного енергопостачання. Досвід нинішньої зими, коли в окремі місяці енергобаланс України мало не на 50 відсотків забезпечувався атомними електростанціями — свідчення правильності такої стратегії.

Останнім часом наші АЕС працювали на дармовому паливі: Росія безкоштовно поставляла його як компенсацію за вивезені боєголовки стратегічних ракет. Здавалося б, нашій атомній енергетиці створено ідеальні, тепличні умови. Та ні, анітрохи: економічне становище АЕС виявилося таким важким, що на багатьох із них по кілька місяців не виплачували навіть заробітну плату. Причина традиційна: хронічні неплатежі споживачів електроенергії. Атомникам не тільки немає чим платити зарплату, вони не можуть вчасно ставити енергоблоки на планові ремонти, бо немає коштів на придбання запасних частин.

А що буде далі, коли за ядерне паливо доведеться платити сповна? Безкоштовні його поставки закінчуються вже нинішнього літа.

Не треба мати мудру голову, щоб дійти простого висновку: країна, яка має в експлуатації п'ять атомних електростанцій, повинна потурбуватися про власне паливо для них. Тим більше що в Україні є великі родовища уранових руд, вона виробляє цирконій.

Півтора роки тому було оголошено міжнародний тендер на виробництво цього палива. Йшлося про створення спільного підприємства, причому однією з головних умов конкурсу була вимога побудувати завод із збирання кінцевого продукту — тепловидільних елементів (твелів) — на території України.

У конкурсі взяло участь кілька відомих фірм, у тому числі — американська компанія «Вестінгаус», франко-німецький консорціум фірм «Фраматом» і «Сіменс». На останньому етапі до участі в конкурсі підключився російський монополіст з виробництва паливних збирань — «Концерн ТВЕЛ». Він і став переможцем, хоча до його проекту не входить основне конкурсне положення:

(Закінчення на 9-й стор.).

КОМУ ЗАВАЖАЄ НЕП

(Початок на 8-й стор.).

про виробництво тепловидільних елементів саме в Україні. Створюване СП передбачає такий розподіл праці: Україна видобуває уранову руду і поставляє в Росію урановий концентрат і цирконій. Казахстан пресує паливні таблетки. А виробництво тепловидільних елементів вестиме Росія. Вона й продає їх українським АЕС. Обіцяють — за більш низькими, аніж світові, цінами. Кажуть, щодо цього є навіть гарантії російського уряду. Отож, усе чудово?

Кілька днів тому, перебуваючи у відрядженні в Москві, я розмовляв з віце-президентом АТ «Концерн ТВЕЛ» П. Лавренюком. Він запевняв, що сьогодні паливо українським АЕС продають за цінами більш низькими, аніж російським станціям. Чому? Начебто розраховують бути постійними і єдиними постачальниками ядерного палива для України. Але обіцяти, що паливо буде дешеве завжди, не можуть, бо кілька місяців тому вже підняли ціну паливних збирань. Поки що лише на 6—7 відсотків... Що буде далі? Звісно, ціни зростуть. Не буде ж концерн працювати собі на шкоду!

Отаким насправді виявляється результат тендера, який проводився за умов найсуворішої секретності, що прикривалася таким зручним формулюванням «комерційної таємниці». Результати цієї секретності, цього нехтування думкою громадськості невдовзі дадуться взнаки. А ми опинимося в ситуації, як у тій приказці: скупий платить двічі.

Але ж НЕП, визначаючи пріоритети, акцентує увагу на власних енергоносіях. У тому числі й у атомній енергетиці. Чи може хтось пояснити мені, чому, всупереч інтересам держави, вже в самому початковому періоді ламається його енергетична стратегія? І що саме стоїть за цим: чиєсь недоумство, консерватизм бюрократів чи все-таки особисті інтереси?

Дещо підбадьорюють зрушення в діях виконавчої влади останнім часом. Порадували й слова секретаря Ради національної безпеки та оборони Володимира Горбуліна, сказані ним після нещодавнього засідання Ради, присвяченого проблемам енергоносіїв. Згадавши про результати тендера на виробництво палива для атомних станцій, він сказав, що переможця було фактично визначено заздалегідь і що, на його думку, Україні необхідно шукати ширші контакти в цій сфері.

Нещодавно створено Міністерство енергетики України, до складу якого ввійшов і Держкоматом України. На таке об'єднання чекали давно. Це перспективний крок, здатний поліпшити управління найважливішою галуззю економіки, полегшити проведення реформування енергокомплексу країни.

Може, справді, щось робитимуть, аби положення НЕП стали реальністю?

Олександр КОЖУШКО,
голова Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку Верховної Ради України.

Спорт

«Динамо»: курс на чемпіонську гавань!

Чемпіонат країни. Вища ліга. 27-й тур. «Таврія»— «Динамо». 1:3. 7000. 0:1 Максимов, 8, 0:2 Шевченко, 31, 1:2 Гайдаш, 83, 1:3 Гусін, 89. **«Кремінь»— «Нива» Т. 3:2.** 4000. 1:0 Федьков, 15, 1:1 А. Капанадзе, 43, 2:1 Федьков, 63, 3:1 Кирлик, 72, 3:2 Шпак, 90. **«Карпати»— «Торпедо». 2:0.** 3000. 1:0 Вовчук, 57, 2:0 Дудник, 81. На 33-й хв. Дудник не реалізував пенальті. **«Зірка-НІБАС»— «Кривбас». 1:1.** 3000. 1:0 Мартинов, 48, 1:1 Платонов, 51. **ЦСКА— «Прикарпаття». 2:1.** 2000. 1:0 Мізін, 20, з пенальті, 2:0 Мізін, 56, 2:1 Мазур, 81. **«Металург»— «Нива В.» 2:0.** 8000. 1:0 Кріпак, 2:0 Кріпак, 77.

Упевненою й результативною грою в Сімферополі порадував лідер турніру. Наступний тур відбудеться 30 травня. І київське «Динамо», яке приймає «Зірку-НІБАС», може достроково стати чемпіоном країни.

Заяєв вірить: його нова команда буде у вищій лізі

Першість України. Перша ліга. 41 тур. Металіст — Волинь — 2:1. Карабута, 11 та 77 — Мозолюк, 75. ФК Черкаси — Верес — 4:0. Грицай, 10 та 67, Агарін, 66, Столовицький, 83. СК Миколаїв — Зоря — 3:0. Забранський, 74, Поліщук, 78, Пономаренко, 85. СК Одеса — Сталь — 1:1. Терещенко, 19 — Остапов, 86. Поділля — Буковина — 2:0. Бондарчук, 9, Сендель, 88. Хімік Ж — Кристал — 3:2. Якубовський, 17 з пенальті, Лапідус, 25, Серіков, 35 — Бойчук, 85, Вoверчак, 88. ФК Львів — Поліграфтехніка — 2:0. О. Мазур, 15, Вільчинський, 30. Верховина — Металург Н — 2:0. Решко, 52, Прудкий, 77. Шахтер — Динамо-2 — 0:0. Металург М — ЦСКА-2 — 2:0. Підлісний, 71, Путря, 77. Нафтовик — Хімік С — 5:2. Шулятицький, 6, Черношевць, 50, 71 та 75, Барановський, 83 —Бабенко, 46, Богорада, 82. Явір — Металург Д — 1:2. Руденко, 43 — Біліченко, 50, Андрощук, 60.

Якщо на протилежних полюсах турнірної таблиці ще тривають завзяті бої, то команди, які опинилися у безпечній зоні, вже замислюються про майбутню першість. Відверто про свої плани заявив Анатолій Заяєв, який днями очолив СК Миколаїв: «За рік ця команда буде у вищій лізі». Знаючи про честолюбний та настирливий характер Анатолія Миколайовича, його багатий досвід, поза сумнівами, він свого дістане. Але навіть йому необхідна підтримка міської влади, спонсорів. Адже Заяєв планує запросити до Миколаєва відомих майстрів, які за «так» пробиватися до «вишки» не стануть.

Впевнений, що і «Металіст» в наступному чемпіонаті не плентатиметься у хвості турнірної таблиці. Михайлу Фоменку вдалося не лише стабілізувати склад, але й вселити впевненість у гравців. Харків'яни в минулому турі перемогли «Волинь», яка входить до групи лідерів, і закріпилися в середині таблиці.

Знову через неуважність (а, може, хитрощі) тренерів постраждало два клуби. Анульовано результат матчу ЦСКА — «Верховина» — 1:1. Чому? У грі брав участь незаявлений футболіст ЦСКА-2. Три очки отримала «Верховина». Такий самий випадок зафіксовано у грі «Кристалу» з СК «Миколаїв». Рахунок 0:0 анульовано і технічну перемогу присудили миколаївцям. Стан команд у турнірній таблиці такий: Металург Д — 94, Динамо-2 — 85, Металург М — 81, Волинь — 76, СК Миколаїв — 72, Нафтовик — 69, Сталь — 68, Буковина — 66, Поліграфтехніка — 61, Металург Н — 58, ФК Львів — 57, Хімік С — 56, Явір — 55, Металіст, Зоря, СК Одеса — по 49, Шахтар, Хімік Ж по — 47, ЦСКА-2 — 46, Верховина, 42, ФК Черкаси — 41, Поділля — 39, Верес — 36, Кристал — 32.

Матчі 42-го тура відбудуться 3 червня.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Оголошення

Арбітражний суд Запорізької області (330001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушив справу № 5/3-204 про банкрутство Акціонерного товариства закритого типу «Арсенал» (юридична адреса: 330001, Запоріжжя, б. Шевченка, 4-а, кв. 1; р/р 2467187 в АКБ «Слов'янський», МФО 313797).

Арбитражный суд Одесской области (270032, Одесса, пр-т Шевченко, 4) возбудил дело о признании банкротом МЧП «Кальмиус», юридический адрес: Одесса, ул. Ильфа и Петрова, д.63, кв.24 и ул. Золотой Берег, 1, расчетный счет 001168212 в Облдирекции УСБ Одессы, МФО 328016.

Кредиторам, а также возможным санаторам направить заявления с имущественными претензиями к должнику в месячный срок со дня опубликования данного объявления по адресу: 270032, Одесса, пр. Шевченко, 4, арбитражный суд Одесской области.

Арбитражным судом Запорожской области 12.09.96 г. возбуждено дело № 5/3-355 по заявлению ГНИ по Шевченковскому району г. Запорожье о признании банкротом ЗАО «Промстройремонт» (330014, Запорожье, бульв. Отечественный,16; р/с 005467858 в ЗРУ КБ «Приватбанк», МФО 313399, ОКПО 22149300).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с требованиями к должнику в месячный срок со дня публикации объявления по адресу: 330001, Запорожье, ул. Шаумяна, 4, Арбитражный суд Запорожской области.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі Києва порушив справу № 3/90 про визнання ТОВ «Гранд-Люкс» банкрутом (юридична адреса: Київ, вул. Ентузіастів, 27, кв. 55; розрахунковий рахунок 1467320 в АБ «Меблібанк», МФО 300205).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі Києва порушив справу № 1/42 про визнання ПП «Рені» банкрутом (юридична адреса: Київ, Харківське шосе, 51-а; розрахунковий рахунок 468606 у Лівобережній філії «Реал-банку»).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі Києва порушив справу № 17/32 про визнання ТОВ «Кан» банкрутом (юридична адреса: Київ, вул. Санаторна, 27, кв. 63; розрахунковий рахунок 467343 в АКБ «Правекс-банк», МФО 321983).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі Києва порушив справу № 17/33 про визнання МП «Віраж» банкрутом (юридична адреса: Київ, вул. Бориспільська, 67; розрахунковий рахунок № 468041 у Дарницькому відділенні УСБ).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі Києва порушив справу № 11/41 про визнання ПП «Владлен» банкрутом (юридична адреса: Київ, вул. Бориспільська, 30, кв. 16; розрахунковий рахунок 468785 у КРУ КБ «Приватбанк»).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі Києва порушив справу № 11/43 про визнання ТОВ «Циркон» банкрутом (юридична адреса: Київ, вул. Привокзальна, 12-а; розрахунковий рахунок 467783 у Дарницькому відділенні УСБ).

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Вінницької області (Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив справу про банкрутство № 15/2 виробничо-комерційного підприємства «Бастіон» ТОВ, р/р 467519 Ощадбанк України.

Письмові заяви з майновими вимогами до боржника приймають згідно із Законом України «Про банкрутство».

Арбитражным судом Харьковской области (Харьков-2, ул. Сумская, 64, возбуждено дело о банкротстве частной фирмы «Пронт» (310022, Харьков, ул. Культуры, 3, кв. 9, р/с 200468291 в АКРБ «Регион-банк»), дело № Б-660/7-73.

Арбітражним судом Кіровоградської області (316022, Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушено справу № 528/3 про банкрутство колективного сільськогосподарського підприємства «Войнівське», що розташоване за адресою: 317914, Кіровоградська область, Олександрійський район, с. Войнівка; розрахунковий рахунок 400906 в Олександрійському відділенні Промінвестбанку.

Арбитражным судом Донецкой области возбуждены дела о банкротстве:

— № 6-1/8Б — ЧПКП «Диобаз» (340048, г. Донецк, ул. Челюскинцев, стадион «Локомотив», р/с 4609802 в Киевском отделении АК ПИБ);

— № 7-1/8Б — ООО «Вектор-Дон» (340007, г. Донецк, ул. Жмуры, 1, р/с 3467198 в АБ «Икар-банк», МФО 334594).

С заявлениями обращаться в месячный срок со дня опубликования объявления по адресу: 340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34.

Арбітражний суд Донецької області (340105, Донецьк, бульв. Пушкіна, 34) за заявою Державної податкової адміністрації у Куйбишевському районі м. Донецька порушив справу № 65-1-5/Б про банкрутство приватного підприємства «Габро» (адреса: Донецьк-57, вул. Северодвінська, 40; розрахунковий рахунок 468243, МФО 334947 у Донбаському регіональному управлінні АБ «Інко»).

Майнові вимоги кредиторів подаються до Донецького арбітражного суду в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Запорожской области (330001, г. Запорожье, ул. Шаумяна, 4) возбудил дело № 5/1-412 о банкротстве малого предприятия по коммунальному обслуживанию населения Беленьковского сельского совета (Запорожская область, Запорожский район, с. Беленькое, ул. Ленина, 20; р/с 142544 в Запорожском отделении АПБ «Украина»).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Дайте комунальнику ноу-хау, і він припинить опалювати землю

СПОЖИВАЧЕВІ, стурбованому планами уряду щодо підвищення з 1 червня тарифів на житлово-комунальні послуги до 100 відсотків їх собівартості (досі ми сплачували 80), цікаво було б дізнатися про загальний стан справ у галузі. Адже із зрозумілих причин перспектива платити за «мертву» воду та ледь теплі взимку батареї ентузіазму не викликає. З другого боку, взаємних і цілком справедливих претензій вистачає і в споживачів, і в комунальників...

— Справді, ми де в чому завинили одне одному, —погоджується голова Держкомітету з житлово-комунального господарства Георгій Онищук. — Але, гадаю, після затвердження Правил надання комунальних послуг, розроблених в нашому Комітеті, і споживачі, і комунальні підприємства нарешті дійдуть згоди.

— Як просуваються справи із впровадженням засобів обліку споживання води, газу та теплової енергії?

— Протягом першого кварталу цього року встановлено лише 2062 засоби побудинкового обліку холодної води, 162 — гарячої та 203 — теплової енергії, що становить, відповідно, 3,4, 0,3 та 0,4 відсотка річного завдання. Справи з поквартирним обліком ще гірші: через фінансову скруту обиватель не поспішає купувати лічильники, хоча має їх достатній вибір.

Комітет має намір створити механізм економічного заохочення впровадження засобів обліку: можливо, шляхом надання кредиту, можливо, шляхом тимчасового зарахування вартості лічильника до тарифу на комунальні послуги... Гадаю, незабаром з цього питання уряд прийме рішення.

Очікує затвердження в Мін'юсті нова Інструкція про порядок розрахунку собівартості комунальних послуг. Сподіваємося, цей документ покладе край зловживанням навколо тарифів, які в окремих регіонах України невиправдано завищують.

— Здається, найдорожче коштують населенню послуги теплоенергетиків...

— Так. На жаль, у той самий час через аварійний стан тепломереж, експлуатацію застарілого обладнання непродуктивні витрати теплової енергії значно перевищують 8-відсоткову норму. (Не зайве нагадати, що досі ці витрати відшкодовують споживачі, тобто ми з вами — Г. Р.). Тільки під час транспортування втрачається 20-30 відсотків теплової енергії, якої вистачило б на опалення кількох областей протягом усього сезону. А якщо впровадити на котлах сучасну автоматику з датчиками концентрації кисню у продуктах спалювання, яка на 10% підвищує їх ККД, то економія в масштабах України дасть змогу додатково опалювати протягом сезону столицю.

Торік у Львові відкрився цех з виробництва труб з пінополіуретановою ізоляцією, використання яких дає можливість звести тепловтрати під час транспортування до 1 відсотка. Найближчим часом такі самі цехи стануть до ладу в столиці, містах Краснограді та Лозовій Харківської області. Налагоджено виробництво котлів з високим ККД, створено нове регулювальне обладнання утилізаторів тепла газів, що витікають, сучасні методи антикорозійного захисту теплових мереж тощо.

— Та все ж таки найбільш глобальною проблемою найближчими роками залишатиметься забезпечення питною водою...

— Сьогодні середнє споживання води населенням України в розрахунку на одного мешканця становить близько 330 літрів на добу, що істотно перевищує показники розвинутих європейських країн. Водночас майже половина обласних центрів та Севастополь отримують воду за графіками — кілька годин на добу.

Водопровідно-каналізаційне господарство - одне з найбільш енергоємних. Внаслідок незадовільного технічного стану та недбалої експлуатації мереж і насосного обладнання більш як 25 відсотків спожитої електроенергії втрачається марно.

Сьогодні ми маємо досить цікаві наукові розробки, впровадження яких дасть можливість лише за рахунок економії внутрішніх ресурсів істотно поліпшити стан справ у комунальному господарстві. Значну частину з них буде представлено на IY міжнародній виставці-ярмарку «Ресурс-97», яка відбудеться 3-6 червня в Національному виставковому центрі. Її організатори —Держкомітет та Національна Академія наук — запрошують до участі в ярмарку фірми, які працюють на ринку енергозбережних технологій і прагнуть запропонувати свою продукцію українському споживачеві. Певен, ця подія буде цікава не тільки для спеціалістів.

Ганна РОМАНЦОВА.

На фото: голова Держкомітету з житлово-комунального господарства Георгій Онищук.

Здоров'я маємо - не дбаємо, а втративши - плачемо

ПЕВНО, якби підрахувати, скільки людей постраждало від так званого лікування всіляких костоправів, цілителів, екстрасенсів, шептух, то ніякий папір не стерпів би. Ось, скажімо, лише до профілактично-оздоровчого центру «ФЕС-КО», що у Броварах Київської області, щодня звертається до 10 чоловік зі зміщенням хребців, грижею дисків тощо. Зважте, раніше з такими діагнозами зверталося від 5 до 10 хворих на рік. Як правило, все це — наслідки неправильного втручання, які почасти призводять до каліцтва. Наведу лише один приклад. Моя знайома захворіла на радикуліт. А тут син якраз одружується. І щоб швидше стати на ноги, жінка вдалася до послуг приватного мануальника. Фінал цього «лікування» сумний — три міждискові грижі. А ще тривалі ходіння вже по справжніх лікарях, які, можливо, й виправлять помилку. Але щоб менше таких «можливо» траплялося в нашому житті, пропонуємо вашій увазі розмову нашого кореспондента з фахівцем своєї справи, дійсним членом УАНМ, директором вищезгаданого центру Сергієм ФЕДОРЕНКОМ.

—Пам'ятаючи, що людині легко зашкодити, а вилікувати багато важче, ми з самого початку створення нашого центру (1991 р.) надавали перевагу висококваліфікованим фахівцям. Нині їх у нас десятеро. Щороку кожний працівник проходить перепідготовку, навчається на курсах з масажу, практикує в обласній лікарні. Поповнюємо знання і в провідних медцентрах світу. Щоб не бути голослівним, скажу: про рівень нашої роботи свідчать оті 5 тисяч чоловік, які оздоровилися в нас протягом шести років. Це і відомі спортсмени, і пересічні громадяни. Особливу увагу надаємо малятам, інвалідам. А батьків, які мають хвору дитину, на їхнє прохання вчимо робити масаж тощо.

—Які послуги пропонує ФЕСКО?

—Усі види масажу, рефлексотерапії, мануальної терапії, акупунктури, електропунктури, голковколювання, фізіотерапії. Останнім часом розробили й успішно застосовуємо 20 нових методик. Скажімо, нині працюємо над італійським методом — для корекції постави, фігури. Цього методу нашого фахівця навчили в науковому госпіталі-коледжі міста Тяньцзинь. Звідти для вправ ми привезли кулі, здатні витримувати 300-кілограмову вагу, а також відеозапис вправ для хворих, які не можуть робити їх у загальних умовах (порушення опорно-рухового апарату). Навчили нас у Китаї і тийна. Це поки що невідомий у нас вид масажу, точніше — цілої оздоровчої системи. Його особливість — у відносній простоті, ефективності, широкому спектрі фізіологічної дії. Маємо намір проводити курси з тий-на, практикуми.

—Лише для свого персоналу?

—Ні. Тут може навчатися будь-хто. Загалом ми вже підготували на курсах близько 600 чоловік, 70 відсотків з них — медики.

—На яких методиках переважно ґрунтується робота?

—Ми поєднуємо досвід вітчизняних і зарубіжних фахівців. Постійно співпрацюємо з провідними закордонними медцентрами. Недавно я повернувся з Китаю, куди був запрошений тамтешнім Міністерством охорони здоров'я. Те, чого ми там навчилися (та й китайці у нас дещо запозичили), збагатило наш досвід.

—До центру звертаються люди з якимось уже певним діагнозом. Ви цілковито довіряєте написаному чи робите повторні аналізи?

—Ми цілком робимо своє обстеження. Крім того, вивчаємо спосіб життя людини, що вона їсть, п'є тощо. І лише тоді даємо рекомендації. Себто у нас суто індивідуальний підхід.

—А чи лікують у вас від якихось нетрадиційних хвороб?

—Так. Приміром, від так званої хвороби керівника. Шалений потік інформації, стреси, перевантаження, постійні думи про роботу завдають людині великої шкоди. Вона з'їдає, виснажує себе нервово. Почасти нервозність керівників позначається і на підлеглих. Ми вже переконалися, що цьому ніякі відпустки не зарадять. Тому й розробили такий метод, котрий допомагає врівноважувати керівників. І це не перебільшення. Є вже чимало позитивних відгуків від колективів, чиї начальники лікувалися тут.

А насамкінець повідомляємо нашим читачам, що на цьому наша розповідь про роботу центру не вичерпується. Ми плануємо подати серію матеріалів про «зуб дракона», або геопатогенні зони; філософію харчування; глинолікування; фізичну культуру тощо. Починаючи з 31 травня, ви їх зможете прочитати в суботніх номерах під рубрикою «Ваше здоров'я».

Надія КУЗНЄЦОВА.

Місцевий масштаб

Злочинці — в розшуку, пенсіонери — в розпачі

Нещодавно у Хмельницькому спалахнув скандал: Пенсійний фонд обікрали на півтора мільйона гривень. Гроші немічних і престарілих, інвалідів та ветеранів опинилися на рахунках малих підприємств «Історк», «Анастасія», «Есперія» та інших. Випорожнювання пенсійного мішка пройшло блискавично і в досить-таки прозаїчній формі.

Перш ніж розпочати «експропріацію», комерсанти знайшли міцного «тарана» в особі впливового місцевого державного службовця пана Валерія. У його офісі бізнесмени й розробили подальший план. Після цього пан Валерій приїхав у район і мовив тамтешнім керівникам:

—Панове, ви не маєте коштів, аби розрахуватися з Пенсійним фондом? Я вам допоможу. Ось проект договору від імені серйозних бізнесменів. Вони заберуть у вас цукор, а натомість покриють борги перед Пенсійним фондом. І вам буде добре, і їм не зле. А з пенсіонерами домовимось. Якщо ж у чомусь сумніваєтеся, зателефонуйте «вгору», вам підтвердять благонадійність і порядність згаданих бізнесменів. А щоб не мали й найменших сумнівів, я на договорі поставлю свій власний підпис. За них.

На такий гарантійний гачок одразу піймалися директори Теофіпольського, Городоцького, Волочиського, Старокостянтинівського, Хмельницького цукрозаводів, Ізяславського маслозаводу. Тільки шепетівців спритники обікрали на 211 тисяч гривень. Щоправда, сліди на місці злочину залишили не тільки хмельничани, а й тернопільське ЗАТ «Транссервіс», київська кредитна спілка «Золоті ворота» тощо.

Зрозуміло, за нинішнього дефіциту Пенсійного фонду півтора мільйона гривень не могли випасти з обігу непомітно. Та щойно у прокуратурі затвердили постанову про арешт пана Валерія і обшук на його квартирі, держслужбовця терміново звільнили з роботи. Ознайомившись з наказом, неборака... зник з поля зору міліції.

Загадкове зникнення злочинця, певно, відбулося не без участі спільників. Аби під тиском доказів не засвітив ще вищого, тіньового посередника, що відповідав на «гарантійні» телефонні дзвінки. А отже, є всі підстави очікувати, що справа «повисне» у повітрі, як і безліч інших. Пенсіонери ж в обмін на відправлений цукор отримають солодку дірку від обіцяного бублика.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Ярмарок надій

Днями в Палаці дітей та юнацтва відбувся загальноміський ярмарок вакансій, організований міським та районними центрами зайнятості. Головна мета ярмарку — взаємне знайомство роботодавців та шукачів роботи.

Для інформування молоді було запрошено представників 12 провідних вузів та 16 ПТУ столиці, які розповіли про умови вступу до цих навчальних закладів і про перспективи подальшого працевлаштування.

Ярмарок відвідало близько 10 тисяч чоловік, з них 9 тисяч отримали консультації з питань працевлаштування. У банку даних столичних служб зайнятості було представлено 1846 вакансій, зокрема: для службовців — 557, для робітників — 1289.

Інформвідділ міського центру зайнятості.

Київ.

Кожен четвертий спізнав Чорнобильського лиха

У Вінниці відкрито спеціалізований диспансер радіаційного захисту населення. У поліклінічному та трьох стаціонарних відділеннях (на 100 ліжок) надаватимуть діагностично-лікувальну та консультаційну допомогу хворим, постраждалим внаслідок Чорнобильської аварії. Пацієнтом нового закладу може стати кожен четвертий мешканець області — саме стільки їх живе в 90 населених пунктах Вінниччини, віднесених до зони посиленого радіологічного контролю.

Для їх лікування придбано сучасне медичне обладнання на суму більш як 500 тис. гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Баланс ЗІФ «Перший Український фонд приватизації»
на 1 січня 1997 року

АКТИВ на кінець звітного періоду	Тис. грн.
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи:	
залишкова вартість	30,7
довгострокові фінансові вкладення (58)	17155,6
Всього по розділу 1:	*17186,3*
2. Запаси і витрати:	
витрати майбутніх періодів (31)	27,4
Всього по розділу 2:	*27,4*
3. Грошові кошти, розрахунки та ін. активи:	
за товари, роботи і послуги, строк сплати яких не настав (62, 76)	140500,6
з бюджетом (68)	14,1
з авансів виданих (61)	12,8
розрахунковий рахунок (51)	3164,0
валютний рахунок (52)	69,9
інші грошові кошти (54, 55, 56)	900,7
інші оборотні активи	235,0
Всього по розділу 3:	*144897,1*
збитки минулих років (98)	1559,0
БАЛАНС (сума рядків 070, 150, 320, 330 і 340)	**163669,8**

ПАСИВ на кінець звітного періоду:	Тис. грн.
1. Джерела власних і прирівнених до них коштів:	
статутний фонд (85)	10,3
спеціальні фонди і цільове фінансування (87, 88, 96)	134449,7
розрахунки з учасниками (75)	10407,6
Всього по розділу 1:	*144867,6*
3. Розрахунки та інші пасиви:	
за товари, роботи і послуги, строк сплати яких не настав (62, 76)	5155,5
з бюджетом (68)	41,2
з позабюджетних платежів (65)	51,7
з страхування (69)	29,2
з оплати праці (70)	24,2
інші короткострокові пасиви	13500,4
Всього по розділу 3:	*18802,2*
БАЛАНС (сума рядків 490, 530, 750)	**63669,8**

Баланс ЗІФ «Національно-промисловий інвестиційний фонд»
на 1 січня 1997 року.

АКТИВ на кінець звітного періоду	*Тис. грн.*
3. Грошові кошти, розрахунки та ін. активи:	
розрахунковий рахунок (51)	199,4
Інші грошові кошти (54, 55, 56)	5,3
Всього по розділу 3:	*204,7*
збитки минулих років (98)	0,1
БАЛАНС (сума рядків 070, 150, 320, 330 і 340)	**204,8**
ПАСИВ на кінець звітного періоду	
1. Джерела власних та прирівнених до них коштів:	
статутний фонд (85)	31,0
розрахунки з учасниками (75)	5,3
Всього по розділу 1:	*36,3*
3. Розрахунки та інші пасиви:	
за товари, роботи і послуги, строк сплати яких не настав (62,76)	168,5
Всього по розділу 3:	*168,5*
БАЛАНС (сума рядків 490, 530, 750)	*204,8*

Туристична фірма — ТОВ «СІГЕЛ» повідомляє про втрату свідоцтва про державну реєстрацію Товариства з обмеженою відповідальністю «СІГЕЛ» № 7449, державний реєстраційний № 0887771 ЛТД від 01.03.94 р. Юридична адреса: Київ, вул. Інститутська, 25. Свідоцтво за № 7449 вважати недійсним.

Арбитражный суд Луганской области (348000, Луганск, ул. Героев ВОВ, 3а) возбудил дела о банкротстве:

1. Малого частного предприятия «Виталия» (Луганск, ул. Кожухаря, 71, расчетный счет 001468138 в Луганском филиале коммерческого банка «Приватбанк»), дело № 05/64-10/638.

2. Общества с ограниченной ответственностью «Гидротест» (Луганск, ул. Северная, 39, расчетный счет 001467007 в Луганской областной дирекции акционерного почтово-пенсионного банка «Аваль») дело № 05/67-10/616.

3. Частной производственно-коммерческой фирмы «Лавер» (Луганск, ул. Кирова, 2, расчетный счет 000468028 в Луганском облуправлении государственного специализированного сберегательного коммерческого банка Украины), дело № 05/65-10/596.

4. Малого коллективного предприятия «Струм» (Луганск, ул. П. Корчагина, 19а, расчетный счет 001468472 в Дирекции акционерного коммерческого агропромышленного банка «Украина»), дело № 05/66-10/576.

5. Малого коллективного предприятия «Ареал» (Луганск, ул. Коммунарская, 48), расчетный счет 000468211 в Железнодорожном отделении Проминвестбанка Украины), дело № 05/40-12/306.

6. Малого частного предприятия «Лида-93» (Луганск, ул. Войкова, 148, расчетный счет 000468172 в Железнодорожном отделении Проминвестбанка Украины), дело № 05/39-12/316.

7. Луганского городского дочернего предприятия «Укринский национальный дом Селенга» закрытого акционерного общества «Украинский национальный дом Селенга» (Луганск, ул. Республиканская, 41, расчетный счет 004467204 в Луганском филиале коммерческого банка Приватбанк), дело № 05/69-10/626.

ООО «Контикаст» сообщает о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение двух месяцев.

Арбітражний суд Харківської області (310002, Харків, вул. Сумська, 64) порушив справу № Б-1314/7-73 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Фірма «Олімп» (Харків, вул. Сумська, 1. Код ЗКПО 14096439, р/р 100467652 у Міжрайонному від. Укрсоцбанку Харкова, МФО 351557).

Претензії кредиторів приймає арбітражний суд протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі Києва порушив справу № 16/33-б про визнання банкрутом СП «Малік імпорт-експорт», Київ, вул. Тростянецька, 5-а, кв.15; розрахунковий рахунок 609902 у Харківському відділенні УСБ.

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Донецької області (340105, Донецьк, бульв. Пушкіна, 34) за заявою Державної податкової адміністрації у Куйбишевському районі м. Донецька порушив справу № 1/1-19Б про банкрутство орендного підприємства магазин № 26 м. Донецька (адреса: Донецьк-57, вул. Славіна, 1; розрахунковий рахунок 205681, МФО 334408 у Куйбишевському відділенні АК ПІБ м. Донецька).

Майнові вимоги кредиторів подаються до Донецького арбітражного суду в місячний термін з дня опублікування оголошення.

У номер

● *Херсон*

«Обнімітесь, брати мої!»

На острові Тягинь, де козаки колись здобули перемогу над турецькими загарбниками, завершилось міжнародне Шевченківське літературно-мистецьке свято «В сім'ї вольній, новій». Гості з усієї України та багатьох країн світу вшановували Тараса пристрасним словом, музикою, народною піснею. А напередодні неподалік острова відкрито пам'ятник Богдану Хмельницькому, у Херсоні пройшли Шевченківські виставки та вечори, у сквері текстильників до погруддя Кобзаря покладено землю з його могили.

● *Кіровоград*

З інституту — в університет

Віднині колишній Кіровоградський педінститут носитиме статус педагогічного університету. Народження університету привітав Президент України Леонід Кучма, про що повідомив присутнім на урочистій церемонії віце-прем'єр-міністр Іван Курас. У вузі вже діє аспірантура із семи спеціальностей, докторантура. А високий потенціал професорсько-викладацького складу дає підстави сподіватися, що перейменування не стане звичайною зміною вивіски.

● *Житомир*

Лине пісня над Поліссям

На кордоні України та Білорусі, де сходяться межі трьох районів — Народицького Житомирської, Поліського Київської та Наровлянського Гомельської областей, відбувся фестиваль «Співай, моє Полісся». До речі, на карті під назвами багатьох населених пунктів цього куточка Полісся стоїть у дужках «відселене». Чи написано червоним кольором: населений пункт планували відселяти. Тож пісні, що лунали на фестивалі, — наче виклик біді.

● *Київ*

Миколаївський глиноземний акціонують

Кабінет міністрів України затвердив план розміщення акцій Миколаївського глиноземного заводу. Згідно з ним, у власності організації орендарів залишається 30,97 % акцій. 37,62 % акцій підлягає вільному продажу на конкурентних умовах, із них 6,11 % буде продано працівникам підприємства. У власності держави залишається пакет акцій у розмірі 25,1 %.

Миколаївський глиноземний завод — один з найбільших таких підприємств у Європі і має потужність 1—1,2 млн. тонн глинозему за рік.

Іменини столиці святкують демократія, православ'я та народ!

(Початок на 1-й стор.).

У нашому житті нелегко знайти місце святу. Справжньому святу, для душі. Червоних днів у календарі багато, але вони офіційні, установчі. А як відомо, за директивою згори веселощі виходять фальшиві.

День Києва — це феєрія мистецтва, фольклору, радості спілкування, весняного настрою і безкінечних посмішок. Це іменини міста, на яких гуляють усі кияни і, звісно, гості столиці.

Свято розплилося всім містом локальними районними бенкетами в контексті єдиного величезного Дня. Це дійство захопило й повело за собою всіх: від малого до великого. Відчуття ліктя та спини сусіда зовсім не гнітило, скоріше навпаки.

Хрещатик як величезний театральний майданчик радував око калейдоскопом стилів, жанрів і напрямів. На кожному асфальтовому острівку центральної артерії міста протікало своє життя. У великій вітрині магазину виставляли живих манекенів, які демонстрували нову літню колекцію новомодного шопу. Трохи віддалік у ностальгічному стилі грає баян і конферансьє в кращих традиціях радянської естради намагається привернути увагу перехожих. Тут-таки ллються рікою напої заводу «Оболонь», що гамують спрагу. Як живе втілення культури обслуговування населення вулицею походжають дівчата у формених костюмах і з візками промислових та продовольчих товарів. А навкруги кульки, квіти, гірлянди, плакати... З динаміків лине «Несе Галя воду». Народ гуляє!

Андріївський узвіз — визнаний тамада на київських іменинах. Позолочені бані Андріївської церкви, загадковий Замок Річарда, містичний будинок Булгакова під номером 13, хлібосольна «Світлиця», бруківка —усе це талановиті декорації святкової вистави. Ще з п'ятниці вибиралися тут виставка картин, глиняних виробів, плетених кошиків, шкіряних прикрас, національного вбрання... Місцеві старожили —художники, фотографи, ковалі, гончарі — готувалися до цього дня рік. На імпровізованих стелажах виставлено все найкраще — плоди багатої фантазії та майстерності. Грандіозний ярмарок відбувається під акомпанемент музичних груп, групок, компаній і колективів. Проте какофонія з барабанів, труб, гітар і скрипок лунає цілком природно на тлі здійснювань мрій.

На святі немає привілейованих місць для почесних гостей. Тут усі рівні. День Києва — це свято без кордонів і обмежень, без соціальної дискримінації, це свято для всіх.

Прохолодний північний вітер не зміг остудити запалу веселощів, а хмари не затьмарили облич співгромадян. Із заходом сонця світло загальних веселощів та тріумфу не згасло. Вечірнє небо осяяли гірлянди святкового салюту, а на Майдані Незалежності розквітла новими зірками «Червона рута».

Місто відгуляло свої іменини на славу. На безлюдних вулицях залишилося святкове сміття з пластикових склянок, порожніх пляшок, розірваних афіш і прокламацій. Проте кожний, мабуть, забрав з собою шматочок свята, часточку улюбленого міста.

Ольга ВАУЛІНА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

***

У рамках Дня Києва уже третій рік поспіль відбулося свято Печерська — одного з найдревніших районів столиці. Його назва пішла відтоді, відколи ченці Антоній і Феодосій 1051 року заснували в печерах поблизу села Берестового православний монастир —майбутню Києво-Печерську лавру.

Утім, сьогодні схимництво замкнулося лише в стінах діючого монастиря, на який з цікавістю позирають численні екскурсанти. А старий Печерськ помітно помолодшав обличчям. На тих, хто завітав минулих вихідних на печерські крутосхили, що по-особливому причепурились, чекали концерти, карнавали, ярмарки, спортивні змагання, виставки-вернісажі місцевих художників, молодіжна вечірка і феєрверк на Співочому полі.

Для мешканців Печерська райдержадміністрація на чолі з її головою, народним депутатом України Анатолієм Коваленком підготувала до свята окремі солідні подарунки. Напередодні стали до ладу 10 нових об'єктів соціально-культурної сфери, серед яких плодоовочевий та продовольчі магазини, кафе, міні-пекарня, завершено капітальний та поточний ремонт 15 житлових будинків, у мистецькому центрі району — на вулиці Костьольній —відкрито творчі майстерні-виставки родин Колечків та Потієвських. Для інвалідів, що мають машини з ручним керуванням, безоплатно зведено гаражі.

Футбол

Традиція живе...

Кубок країни. Фінальний матч. «Шахтар» (Донецьк)—«Дніпро» (Дніпропетровськ). 1:0 (1:0). Гол: Ательків, 36.

«Шахтар»: Шутков, Леонов, Поцхверія, Бабій, Коваль, Матвєєв (Шелаєв, 66), Орбу, Ковальов (Кочвар, 57), Зубов (Співак, 81), Кривенцов, Ательків. Запасні: Нікітін, Чихрадзе, Новиков, Онопко. Головний тренер Валерій Яремченко.

«Дніпро»: Близнюк, Поклонський, Сосенко, Козар, Павлюх, Харьковщенко, Шаран (Коваленко, 89), Нагорняк, Г. Кіласонія (Бєлкін, 55), Мороз, В. Кіласонія (Лютий, 61). Запасні: Гуменюк, Гащин, Карпонай, Дацишин. Головний тренер В'ячеслав Грозний.

Попереджено Поцхверію, Орбу.

Судді: Сергій Татулян (Київ), Анатолій Олійник (Сімферополь), Віталій Звягінцев (Одеса).

25 травня. Київ. НСК «Олімпійський». 12 градусів. 30 000 глядачів.

Щасливий (і не приховував цього) прямував до роздягальні донеччан їхній славний земляк, видатний український легкоатлет Сергій Бубка.

— Дуже радію за хлопців, — сказав він мені. — Вони зробили чудовий подарунок Донбасові. Довели: славні кубкові традиції шахтарського футболу живі! Перед початком матчу вірив в успіх «Шахтаря». Але на останніх хвилинах зустрічі навіть злякався, сидів, мов на голках. Адже «Дніпро» — прекрасна команда, де грають відмінні майстри і знані бійці, —кинувся на останній штурм і, безперечно, міг встановити рівновагу.

— Тоді б, либонь, дуже засмутилися?

— Не кривитиму душею, так. Але не дуже, бо щиро вболіваю за весь український футбол, бажаю йому успіхів, злету на міжнародній арені. А клас зростає виключно у таких напружених, безкомпромісних поєдинках, де конкуренція надвисока. Переміг би «Дніпро» — честь йому і слава!

Зі словами олімпійського чемпіона і багаторазового рекордсмена світу важко не погодитися. Справді, фінал вийшов на славу. Обидва суперники були гідні один одного. І справедливо зауважив наставник гірників Валерій Яремченко, що під час таких матчів не може бути витонченого, академічного, видовищного футболу. Тут — боротьба характерів. «Я повірив у нашу перемогу лише тоді, коли пролунав фінальний свисток», — сказав збуджений і схвильований Валерій Іванович.

Яремченко дав високу оцінку суперникові. З етичних міркувань відмовився коментувати суддівство. А його колега В'ячеслав Грозний сказав, що саме упереджене суддівство не дозволило його команді, яка переважала донеччан, виграти матч.

В'ячеслав Вікторович, як на мене, трохи перегнув. Більшість фахівців, арбітрів, з якими спілкувався після зустрічі, схвально відгукувалася про дії Сергія Татуляна.

Кілька слів про матч. Уже було сказано про його бойовитість і безкомпромісність. Але все ж нагадаю його найголовніші епізоди. 32-а хвилина. Рахунок мали відкрити дніпропетровці. По порожніх воротах бив Георгій Кіласонія. Однак на останньому рубежі дорогу м'ячеві перепинив Геннадій Зубов. 34-а. У штрафній «Дніпра» збивають Сергія Ательків. Татулян рішуче вказує на одинадцятиметрову позначку. Але, порадившись із помічником, відміняє своє рішення. Річ у тім, що перед цим епізодом гірники заскочили у положення «поза грою». Справедливо.

А ще через дві хвилини Сергій Ательків, скориставшись помилкою Костянтина Сосенка, обвідним ударом забив переможний гол!

Після фінального свистка кубок «Шахтареві» вручив Президент України Леонід Кучма.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: футбольна команда «Шахтар» (Донецьк) —володар Кубка України—97.

Фото Олега МАРКЕВИЧА.

***

Теніс

Київ. Корти «Динамо». Міжнародний юнацький турнір «Кубок Вікатек». Учасники 1981 року народження і молодші. Дівчата. Ольга Лазарчук (Львів)—Діана Чкуаслі (Київ) — 6:2, 6:1. Юнаки. Орест Терещук (Львів)—Василь Кажара (Мінськ) — 6:1, 6:0. Подробиці про ці змагання, інформаційним спонсором яких виступає «Голос України», і їхні перспективи читайте пізніше.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 280663.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311090.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.